

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Ročník 60

18. decembra 2017

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2017/C 437/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
---------------	--	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2017/C 437/02	Vec C-389/15: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 25. októbra 2017 – Európska komisia/Rada Európskej únie (Žaloba o neplatnosť — Rozhodnutie Rady, ktorým sa povoľuje začatie rokovaní o revidovanej Lisabonskej dohode o ochrane označení pôvodu a zemepisných označení — Článok 3 ods. 1 ZFEÚ — Výlučná právomoc Únie — Spoločná obchodná politika — Článok 207 ods. 1 ZFEÚ — Obchodné aspekty duševného vlastníctva)	2
2017/C 437/03	Vec C-467/15 P: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 25. októbra 2017 – Európska komisia/Talianska republika (Odvolanie — Štátna pomoc — Pomoc poskytnutá Talianskou republikou výrobcom mlieka — Schéma pomoci spojená s vrátením odvodu za mlieko — Podmienečné rozhodnutie — Rozhodnutie prijaté Radou Európskej únie na základe článku 108 ods. 2 tretieho pododseku ZFEÚ — Nariadenie (ES) č. 659/1999 — Článok 1 písm. b) a c) — Existujúca pomoc — Nová pomoc — Pojmy — Zmena existujúcej pomoci pri porušení podmienky zabezpečujúcej zlučiteľnosť pomoci s vnútorným trhom)	3
2017/C 437/04	Spojené veci C-593/15 a C-594/15 P: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 25. októbra 2017 – Slovenská republika/Európska komisia (Odvolanie — Vlastné zdroje Európskej únie — Rozhodnutie 2007/436/ES — Finančná zodpovednosť členských štátov — Strata niektorých dovozných ciel — Povinnosť zaplatiť Európskej komisii sumu zodpovedajúcu strate — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — List Európskej komisie — Pojem „napadnuteľný akt“)	3

2017/C 437/05	Vec C-599/15 P: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 25. októbra 2017 – Rumunsko/Európska komisia (Odvolanie — Vlastné zdroje Európskej únie — Rozhodnutie 2007/436/ES — Finančná zodpovednosť členských štátov — Strata niektorých dovozných ciel — Povinnosť zaplatiť Európskej komisii sumu zodpovedajúcu strate — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — List Európskej komisie — Pojem „napadnuteľný akt“)	4
2017/C 437/06	Vec C-650/15 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 25. októbra 2017 – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Európska chemická agentúra, Holandské kráľovstvo, Európska komisia (Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 1907/2006 (nariadenie REACH) — Článok 57 — Látka vzbudzujúce veľmi veľké obavy — Identifikácia — Článok 2 ods. 8 písm. b) — Výnimka — Článok 3 bod 15 — Pojem „medziprodukt“ — Akrylamid)	5
2017/C 437/07	Vec C-687/15: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 25. októbra 2017 – Európska komisia/Rada Európskej únie (Žaloba o neplatnosť — Závery Rady Európskej únie o svetovej rádiokomunikačnej konferencii Medzinárodnej telekomunikačnej únie v roku 2015 — Článok 218 ods. 9 ZFEÚ — Odchylenie sa od stanovenej právnej formy — Neuvedenie právneho základu)	5
2017/C 437/08	Vec C-39/16: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 26. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgicko) – Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z príjmov právnických osôb — Smernica 90/435/EHS — Článok 1 ods. 2 a článok 4 ods. 2 — Materské a dcérske spoločnosti v rozličných členských štátoch — Spoločný systém zdaňovania — Odpočítateľnosť zdaniteľného zisku materskej spoločnosti — Vnútroštátne ustanovenia, ktoré majú odstrániť dvojité zdanenie ziskov rozdeľovaných dcérskymi spoločnosťami — Nezohľadnenie existencie súvislosti medzi úrokmi pôžičiek a financovaním podielov, z ktorých sa vyplátili dividendy)	6
2017/C 437/09	Vec C-90/16: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 26. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Spojené kráľovstvo) – The English Bridge Union Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Zdaňovanie — Daň z pridanej hodnoty (DPH) — Smernica 2006/112/ES — Oslobodenie poskytovania služieb úzko súvisiacich so športom od dane — Pojem „šport“ — Činnosť vykazujúca fyzický prvok — Hra športový bridž)	7
2017/C 437/10	Vec C-106/16: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 25. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy – Poľsko) – konanie začaté spoločnosťou POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., v likvidácii (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sloboda usadiť sa — Cezhraničná zmena spoločnosti — Premiestnenie registrovaného sídla bez premiestnenia skutočného sídla — Odmietnutie výmazu z obchodného registra — Vnútroštátna právna úprava podmieňujúca výmaz z obchodného registra zrušením spoločnosti s likvidáciou — Pôsobnosť slobody usadiť sa — Obmedzenie slobody usadiť sa — Ochrana záujmov veriteľov, menšinových spoločníkov a zamestnancov — Boj proti zneužívajúcim konaniam)	7
2017/C 437/11	Vec C-195/16: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 26. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Kehl – Nemecko) – trestné konanie proti I (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Doprava — Vodičský preukaz — Smernica 2006/126/ES — Článok 2 ods. 1 — Vzájomné uznávanie vodičských preukazov — Pojem „vodičský preukaz“ — Osvedčenie o zložení vodičskej skúšky (Certificat d'examen du permis de conduire, ďalej len „CEPC“), ktoré oprávňuje držiteľa viesť motorové vozidlo na území členského štátu, ktorý ho vydal, dovtedy, kým mu nebude vydaný vodičský preukaz s konečnou platnosťou — Situácia, v ktorej držiteľ CEPC vedie motorové vozidlo v inom členskom štáte — Povinnosť uznať CEPC — Sankcie uložené držiteľovi CEPC za vedenie motorového vozidla mimo územia členského štátu, ktorý uvedený CEPC vydal — Proporcionalita)	8
2017/C 437/12	Vec C-201/16: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 25. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof – Rakúsko) – Majid Shiri, uvádzaný aj ako Madzhdi Shiri (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Nariadenie (EÚ) č. 604/2013 — Určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov — Článok 27 — Opravný prostriedok — Rozsah súdneho preskúmania — Článok 29 — Lehota na vykonanie odovzdania — Nevykonanie odovzdania v stanovenej lehote — Povinnosti zodpovedného členského štátu — Prechod zodpovednosti — Požiadavka rozhodnutia zodpovedného členského štátu)	9

2017/C 437/13	Vec C-347/16: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 26. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Sofija-grad – Bulharsko) – Bãlgarska energijna borsã AD (BEB)/Komisija za energijno i vodno regulirane (KEVR) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Články 101 a 102 ZFEÚ — Smernica 2009/72/ES — Články 9, 10, 13 a 14 — Nariadenie (ES) č. 714/2009 — Článok 3 — Nariadenie (EÚ) č. 1227/2011 — Článok 2 bod 3 — Nariadenie (EÚ) 2015/1222 — Článok 1 ods. 3 — Certifikácia a určenie nezávislého prevádzkovateľa prenosovej sústavy — Obmedzenie množstva držiteľov licencií na prenos elektrickej energie na vnútroštátnom území)	10
2017/C 437/14	Vec C-407/16: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 26. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa – Lotyšsko) – „Aqua Pro“ SIA/Valsts ieņēmumu dienests (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Colná únia — Colný kódex Spoločenstva — Článok 220 ods. 1 a ods. 2 písm. b) — Dodatočné vyberanie dovozného alebo vývozného cla — Pojem „zapísanie dovozných ciel do účtovnej evidencie“ — Rozhodnutie príslušného colného orgánu — Lehota na podanie žiadosti o vrátenie alebo odpustenie cla — Povinnosť predložiť vec Európskej komisii — Dôkazy v prípade žaloby proti rozhodnutiu príslušného orgánu členského štátu dovozu)	11
2017/C 437/15	Spojené veci C-454/16 P až C-456/16 P a C-458/16 P: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 26. októbra 2017 – Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P)/Európska komisia (Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — Hospodárska súťaž — Kartely — Európsky trh s predpínacou oceľou — Porušenie článku 101 ZFEÚ — Pokuty — Usmernenia k metóde stanovovania výšky pokút z roku 2006 — Bod 35 — Platobná schopnosť — Nová žiadosť o zníženie pokuty z dôvodu platobnej neschopnosti — List o zamietnutí — Žaloba proti tomuto listu — Prípustnosť)	13
2017/C 437/16	Spojené veci C-457/16 P a C-459/16 P až C-461/16 P: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 26. októbra 2017 – Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P)/Európska komisia (Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — Hospodárska súťaž — Kartely — Trh s predpínacou oceľou — Porušenie článku 101 ZFEÚ — Prípísateľnosť protiprávneho správania dcérskych spoločností ich materskej spoločnosti — Pojem „podnik“ — Dôkaz o existencii hospodárskej jednotky — Domnienka skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu — Nástupníctvo podnikov — Výška pokuty — Platobná schopnosť — Podmienky — Dodržiavanie práva na obhajobu)	13
2017/C 437/17	Vec C-534/16: Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 26. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovensko) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/BB construct s. r. o. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z pridanej hodnoty (DPH) — Smernica 2006/112/ES — Registrácia zdaniteľných osôb na DPH — Vnútroštátna právna úprava, ktorá ukladá povinnosť zložiť zábezpeku — Boj proti podvodom — Charta základných práv Európskej únie — Sloboda podnikania — Zásada zákazu diskriminácie — Zásada ne bis in idem — Zásada zákazu retroaktivity)	14
2017/C 437/18	Vec C-505/17 P: Odvolanie podané 18. augusta 2017: Groupe Léa Nature proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 8. júna 2017 vo veci T-341/13 RENV, Groupe Léa Nature/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo	15
2017/C 437/19	Vec C-548/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 21. septembra 2017 – Finanzamt Goslar/baumgarten sports & more GmbH	16
2017/C 437/20	Vec C-552/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 21. septembra 2017 – Alpenchalets Resorts GmbH/Finanzamt München Abteilung Körperschaften	16
2017/C 437/21	Vec C-558/17 P: Odvolanie podané 22. septembra 2017: OZ proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 13. júla 2017 vo veci T-607/16, OZ/Európska investičná banka	17
2017/C 437/22	Vec C-562/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Nacional (Španielsko) 25. septembra 2017 – Nestrade S.A./Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) a Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	19
2017/C 437/23	Vec C-575/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 28. septembra 2017 – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics	19

2017/C 437/24	Vec C-590/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation (Francúzsko) 12. októbra 2017 – Henri Pouvin, Marie Dijoux, épouse Pouvin/Electricité de France (EDF)	20
2017/C 437/25	Vec C-595/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation (Francúzsko) 16. októbra 2017 – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL/MJA, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu eBizcuss.com (eBizcuss)	21
2017/C 437/26	Vec C-596/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 16. októbra 2017 – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé	22
2017/C 437/27	Vec C-600/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di pace di Roma (Taliansko) 16. októbra 2017 – Pina Cipollone/Ministero della Giustizia	22
2017/C 437/28	Vec C-602/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de première instance de Liège (Belgicko) 19. októbra 2017 – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune/Belgické kráľovstvo	23
2017/C 437/29	Vec C-603/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom 20. októbra 2017 – Peter Bosworth, Colin Hurley/Arcadia Petroleum Limited and others	24

Všeobecný súd

2017/C 437/30	Vec T-627/15: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. novembra 2017 – Frame/EUIPO – Bianca-Moden (BIANCALUNA) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška slovnnej ochrannnej známky Európskej únie BIANCALUNA — Skoršia národná obrazová ochranná známka bianca — Hospodárnosť konania — Relatívny dôvod zamietnutia — Nebezpečenstvo zámieny — Zhodnosť výrobkov — Podobnosť označení — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)	26
2017/C 437/31	Vec T-628/15: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. novembra 2017 – Frame/EUIPO – Bianca-Moden (Biancaluna) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie Biancaluna — Zamietnutie — Skoršia národná obrazová ochranná známka bianca — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistencia nebezpečenstva zámieny — Zhodnosť výrobkov — Podobnosť označení — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)	26
2017/C 437/32	Vec T-42/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 8. novembra 2017 – De Nicola/Rada a Súdny dvor Európskej únie („Mimozmluvná zodpovednosť — Verejná služba — Zamestnanci EIB — Usmernenia týkajúce sa laserových terapií — Článok 47 Charty základných práv — Primeraná lehota — Nedodržanie pravidiel týkajúcich sa spravodlivého procesu — Majetková ujma — Nemajetková ujma — Návrhy predložené žalobcom v rámci konania prebiehajúceho na Súde pre verejnú službu — Čiastočné vrátenie veci Všeobecnému súdu“)	27
2017/C 437/33	Vec T-99/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 8. novembra 2017 – De Nicola/Súdny dvor Európskej únie („Mimozmluvná zodpovednosť — Verejná služba — Zamestnanci EIB — Psychické obťažovanie — Nedodržanie pravidiel týkajúcich sa spravodlivého procesu — Článok 47 Charty základných práv — Primeraná lehota — Návrhy na náhradu škody predložené v rámci konania prebiehajúceho na Súde pre verejnú službu — Čiastočné vrátenie veci Všeobecnému súdu“)	28

2017/C 437/34	Vec T-144/16: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. novembra 2017 – Mundipharma/EUIPO – Multipharma (MULTIPHARMA) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška slovnnej ochrannnej známky Európskej únie MULTIPHARMA — Skoršia slovná ochranná známka Európskej únie MUNDIPHARMA — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámény — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)	29
2017/C 437/35	Vec T-754/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 8. novembra 2017 – Oakley/EUIPO – Xuebo Ye (Zobrazenie prerušenej elipsy) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie zobrazujúca obrys tvaru prerušenej elipsy — Skoršia obrazová ochranná známka Európskej únie zobrazujúca elipsu — Relatívne dôvody zamietnutia — Článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 8 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 2017/1001]“)	29
2017/C 437/36	Vec T-776/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 8. novembra 2017 – Isocell/EUIPO – iCell (iCell.) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie iCell. — Skoršia slovná ochranná známka Európskej únie Isocell, skoršia slovná medzinárodná ochranná známka Isocell a skoršia medzinárodná a národná slovná ochranná známka ISOCELL — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámény — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 2017/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)	30
2017/C 437/37	Vec T-777/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 8. novembra 2017 – Isocell/EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie iCell. Insulation Technology Made in Sweden — Skoršia slovná ochranná známka Európskej únie Isocell, skoršia medzinárodná ochranná známka Isocell a skoršia medzinárodná a národná slovná ochranná známka ISOCELL — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámény — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 2017/1001]“)	31
2017/C 437/38	Vec T-80/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 8. novembra 2017 – Steiniger/EUIPO – ista Deutschland (IST) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie IST — Skoršia obrazová ochranná známka Európskej únie ISTA — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámény — Príslušná skupina verejnosti — Podobnosť tovarov a služieb — Podobnosť označení — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)	31
2017/C 437/39	Vec T-623/17: Žaloba podaná 11. septembra 2017 – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií	32
2017/C 437/40	Vec T-657/17: Žaloba podaná 27. septembra 2017 – Anabi Blanga v EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)	33
2017/C 437/41	Vec T-667/17: Žaloba podaná 21. septembra 2017 – Alkarim for Trade and Industry/Rada	33
2017/C 437/42	Vec T-698/17: Žaloba podaná 11. októbra 2017 – Man Truck & Bus/EUIPO – Halla Holdings (MANDO)	35
2017/C 437/43	Vec T-703/17: Žaloba podaná 12. októbra 2017 – Cyprus/EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)	35
2017/C 437/44	Vec T-708/17: Žaloba podaná 12. októbra 2017 – OPS Újpest/Komisia	36
2017/C 437/45	Vec T-709/17: Žaloba podaná 13. októbra 2017 – M-Sansz/Komisia	37
2017/C 437/46	Vec T-710/17: Žaloba podaná 13. októbra 2017 – Lux-Rehab Non-Profit/Komisia	38

2017/C 437/47	Vec T-712/17: Žaloba podaná 9. októbra 2017 – Ntolas/EUIPO – General Nutrition Investment (GN Laboratories)	40
2017/C 437/48	Vec T-713/17: Žaloba podaná 14. októbra 2017 – Motex/Komisia	40
2017/C 437/49	Vec T-714/17: Žaloba podaná 10. októbra 2017 – Aeris Invest/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií	42
2017/C 437/50	Vec T-97/17: Uznesenie Všeobecného súdu z 25. októbra 2017 – Franmax/EUIPO – R. Seelig & Hille (her-bea)	42

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2017/C 437/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 424, 11.12.2017.

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 412, 4.12.2017.

Ú. v. EÚ C 402, 27.11.2017.

Ú. v. EÚ C 392, 20.11.2017.

Ú. v. EÚ C 382, 13.11.2017.

Ú. v. EÚ C 374, 6.11.2017.

Ú. v. EÚ C 369, 30.10.2017.

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 25. októbra 2017 – Európska komisia/Rada Európskej únie

(Vec C-389/15) ⁽¹⁾

(Žaloba o neplatnosť — Rozhodnutie Rady, ktorým sa povoľuje začatie rokovaní o revidovanej Lisabonskej dohode o ochrane označení pôvodu a zemepisných označení — Článok 3 ods. 1 ZFEÚ — Výlučná právomoc Únie — Spoločná obchodná politika — Článok 207 ods. 1 ZFEÚ — Obchodné aspekty duševného vlastníctva)

(2017/C 437/02)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, A. Lewis a M. Kocjan, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobkyňu: Európsky parlament (v zastúpení: J. Etienne, A. Neergaard a R. Passos, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: M. Balta a F. Florindo Gijón, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Česká republika (v zastúpení: M. Hedvábná, K. Najmanová, M. Smolek a J. Vlácil, splnomocnení zástupcovia), Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze a J. Techert, splnomocnení zástupcovia), Helénska republika (v zastúpení: M. Tassoulou, splnomocnený zástupca), Španielske kráľovstvo (v zastúpení: M. A. Sampol Pucurull, splnomocnený zástupca), Francúzska republika (v zastúpení: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize, B. Fodda a D. Segoin, splnomocnení zástupcovia), Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci S. Fiorentino, avvocato dello Stato), Maďarsko (v zastúpení: M. Bóra, M. Z. Fehér a G. Koós, splnomocnení zástupcovia), Holandské kráľovstvo (v zastúpení: M. Bulterman, M. Gijzen a B. Koopman, splnomocnení zástupcovia), Rakúska republika (v zastúpení: C. Pesendorfer, splnomocnený zástupca), Portugalská republika (v zastúpení: M. Figueiredo, L. Inez Fernandes a M. L. Duarte, splnomocnení zástupcovia), Slovenská republika (v zastúpení: M. Kianička, splnomocnený zástupca), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: C. Brodie a D. Robertson, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Rady 8512/15 zo 7. mája 2015, ktorým sa povoľuje začatie rokovaní o revidovanej Lisabonskej dohode o ochrane označení pôvodu a zemepisných označení v súvislosti so záležitosťami, ktoré patria do právomoci Európskej únie, sa zrušuje.
2. Účinky rozhodnutia 8512/15 zostávajú zachované, až kým v primeranej lehote, ktorá nesmie presiahnuť šesť mesiacov odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku, nenadobudne účinnosť rozhodnutie Rady Európskej únie na základe článkov 207 a 218 ZFEÚ.
3. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.

4. Česká republika, Spolková republika Nemecko, Helénska republika, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika, Talianska republika, Maďarsko, Holandské kráľovstvo, Rakúska republika, Portugalská republika, Slovenská republika, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, ako aj Európsky parlament znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 311, 21.9.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 25. októbra 2017 – Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-467/15 P) (¹)

(Odvolanie — Štátna pomoc — Pomoc poskytnutá Talianskou republikou výrobcam mlieka — Schéma pomoci spojená s vrátením odvodu za mlieko — Podmienečné rozhodnutie — Rozhodnutie prijaté Radou Európskej únie na základe článku 108 ods. 2 tretieho pododseku ZFEÚ — Nariadenie (ES) č. 659/1999 — Článok 1 písm. b) a c) — Existujúca pomoc — Nová pomoc — Pojmy — Zmena existujúcej pomoci pri porušení podmienky zabezpečujúcej zlučiteľnosť pomoci s vnútorným trhom)

(2017/C 437/03)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolaťka: Európska komisia (v zastúpení: V. Di Bucci a P. Němečková, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Fiorentino a P. Grasso, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Body 1, 2 a 4 výroku rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 24. júna 2015, Taliansko/Komisia (T-527/13, EU:T:2015:429), sa zrušujú.
2. Žaloba podaná Talianskou republikou na Všeobecný súd Európskej únie vo veci T-527/13 sa zamietá.
3. Talianska republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii, týkajúce sa konania na prvom stupni, ako aj odvolacieho konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 406, 7.12.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 25. októbra 2017 – Slovenská republika/Európska komisia

(Spojené veci C-593/15 a C-594/15 P) (¹)

(Odvolanie — Vlastné zdroje Európskej únie — Rozhodnutie 2007/436/ES — Finančná zodpovednosť členských štátov — Strata niektorých dovozných ciel — Povinnosť zaplatiť Európskej komisii sumu zodpovedajúcu strate — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — List Európskej komisie — Pojem „napadnuteľný akt“)

(2017/C 437/04)

Jazyk konania: slovenčina

Účastníci konania

Odvolaťka: Slovenská republika (v zastúpení: B. Ricziová, splnomocnená zástupkyňa)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: A. Caeiros, A. Tokár, G.-D. Balan a Z. Malúšková, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú odvolateľku: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, J. Vlácil a T. Müller, splnomocnení zástupcovia), Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze et K. Stranz, splnomocnení zástupcovia), Rumunsko (v zastúpení: R.-H. Radu, M. Chicu a A. Wellman, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolania sa zamietajú.
2. Slovenská republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.
3. Česká republika, Spolková republika Nemecko a Rumunsko znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 27, 25.1.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 25. októbra 2017 – Rumunsko/Európska komisia

(Vec C-599/15 P) (¹)

(Odvolanie — Vlastné zdroje Európskej únie — Rozhodnutie 2007/436/ES — Finančná zodpovednosť členských štátov — Strata niektorých dovozných ciel — Povinnosť zaplatiť Európskej komisii sumu zodpovedajúcu strate — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — List Európskej komisie — Pojem „napadnuteľný akt“)

(2017/C 437/05)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Rumunsko (v zastúpení: R. H. Radu, M. Chicu a A. Wellman, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: G.-D. Balan, A. Caeiros, A. Tokár a Z. Malúšková, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú odvolateľa: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, J. Vlácil a T. Müller, splnomocnení zástupcovia), Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze a K. Stranz, splnomocnení zástupcovia), Slovenská republika (v zastúpení: B. Ricziová, splnomocnená zástupkyňa)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. Rumunsko znáša svoje vlastné trovy konania a je povinné nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.
3. Česká republika, Spolková republika Nemecko a Slovenská republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 38, 1.2.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 25. októbra 2017 – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Európska chemická agentúra, Holandské kráľovstvo, Európska komisia

(Vec C-650/15 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 1907/2006 (nariadenie REACH) — Článok 57 — Látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy — Identifikácia — Článok 2 ods. 8 písm. b) — Výnimka — Článok 3 bod 15 — Pojem „medziprodukt“ — Akrylamid)

(2017/C 437/06)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľky: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (v zastúpení: E. Mullier a R. Cana, avocats, D. Abrahams, barrister)

Ďalší účastníci konania: Európska chemická agentúra (v zastúpení: M. Heikkilä a M. W. Broere, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Stuyck a S. Raes, advocaten), Holandské kráľovstvo (v zastúpení: M. Bulterman a B. Koopman, splnomocnené zástupkyne), Európska komisia (v zastúpení: K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici a D. Kukovec, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) a SNF SAS znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska chemická agentúra (ECHA).
3. Holandské kráľovstvo a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 48, 8.2.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 25. októbra 2017 – Európska komisia/Rada Európskej únie

(Vec C-687/15) ⁽¹⁾

(Žaloba o neplatnosť — Závery Rady Európskej únie o svetovej rádiokomunikačnej konferencii Medzinárodnej telekomunikačnej únie v roku 2015 — Článok 218 ods. 9 ZFEÚ — Odchýlenie sa od stanovenej právnej formy — Neuvedenie právneho základu)

(2017/C 437/07)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: L. Nicolae a F. Erlbacher, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: I. Šulce, J.-P. Hix a O. Segnana, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, J. Vlácil a M. Hedvábná, splnomocnení zástupcovia), Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze a K. Stranz, splnomocnení zástupcovia), Francúzska republika (v zastúpení: F. Fize, G. de Bergues, B. Fodda a D. Colas, splnomocnení zástupcovia), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: C. Brodie, M. Holt a D. Robertson, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Holmes, barrister)

Výrok rozsudku

1. Závěry Rady Európskej únie o svetovej rádiokomunikačnej konferencii 2015 (WRC-15) Medzinárodnej telekomunikačnej únie (ITU), prijaté 26. októbra 2015 na jej 3419. zasadnutí v Luxemburgu, sa zrušujú.
2. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.
3. Česká republika, Spolková republika Nemecko, Francúzska republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 68, 22.2.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 26. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgicko) – Argenta Spaarbank NV/ Belgische Staat

(Vec C-39/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z príjmov právnických osôb — Smernica 90/435/EHS — Článok 1 ods. 2 a článok 4 ods. 2 — Materské a dcérske spoločnosti v rozličných členských štátoch — Spoločný systém zdaňovania — Odpočítateľnosť zdaniteľného zisku materskej spoločnosti — Vnútroštátne ustanovenia, ktoré majú odstrániť dvojité zdanenie ziskov rozdeľovaných dcérskymi spoločnosťami — Nezohľadnenie existencie súvislosti medzi úrokmi pôžičiek a financovaním podielov, z ktorých sa vyplatili dividendy)

(2017/C 437/08)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Argenta Spaarbank NV

Žalovaný: Belgische Staat

Výrok rozsudku

1. Článok 4 ods. 2 smernice Rady 90/435/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu ustanoveniu, akým je článok 198 bod 10 zákonníka o dani z príjmov z roku 1992, zosúladeného kráľovským nariadením z 10. apríla 1992 a potvrdeného zákonom z 12. júna 1992, na základe ktorého nie sú úroky z pôžičky zaplatené materskou spoločnosťou odpočítateľné zo zdaniteľného zisku tejto materskej spoločnosti až do výšky rovnajúcej sa dividendám, na ktoré sa už uplatňuje daňové odpočítanie, a ktoré uvedená materská spoločnosť dostane za podiely na základnom imaní dcérskych spoločností držané kratšie ako jeden rok, hoci tieto úroky nesúvisia s financovaním týchto podielov.

2. Článok 1 ods. 2 smernice 90/435 sa má vykladať v tom zmysle, že neumožňuje členským štátom, aby uplatnili vnútroštátne ustanovenie, akým je článok 198 bod 10 WIB 1992 zákonníka o dani z príjmov z roku 1992, zosúladeného kráľovským nariadením z 10. apríla 1992 a potvrdeného zákonom z 12. júna 1992 v rozsahu, v akom prekračuje mieru, ktorá je potrebná na zamedzenie daňových únikov a zneužívanie daňového režimu.

(¹) Ú. v. EÚ C 136, 18.4.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 26. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Spojené kráľovstvo) – The English Bridge Union Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Vec C-90/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Zdaňovanie — Daň z pridanej hodnoty (DPH) — Smernica 2006/112/ES — Oslobodenie poskytovania služieb úzko súvisiacich so športom od dane — Pojem „šport“ — Činnosť vykazujúca fyzický prvok — Hra športový bridž)

(2017/C 437/09)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: The English Bridge Union Limited

Žalovaný: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Výrok rozsudku

Článok 132 ods. 1 písm. m) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že činnosť, akou je športový bridž, ktorá vykazuje na pohľad zanedbateľný fyzický prvok, nespadá pod pojem „šport“ v zmysle tohto ustanovenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 145, 25.4.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 25. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy – Poľsko) – konanie začaté spoločnosťou POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., v likvidácii

(Vec C-106/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sloboda usadiť sa — Cezhraničná zmena spoločnosti — Premiestnenie registrovaného sídla bez premiestnenia skutočného sídla — Odmietnutie výmazu z obchodného registra — Vnútroštátna právna úprava podmieňujúca výmaz z obchodného registra zrušením spoločnosti s likvidáciou — Pôsobnosť slobody usadiť sa — Obmedzenie slobody usadiť sa — Ochrana záujmov veriteľov, menšinových spoločníkov a zamestnancov — Boj proti zneužívajúcim konaniam)

(2017/C 437/10)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastník konania pred vnútroštátnym súdom

POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., v likvidácii

Výrok rozsudku

1. Články 49 a 54 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že sloboda usadiť sa sa uplatňuje na premiestnenie registrovaného sídla spoločnosti, založenej podľa práva členského štátu, na územie iného členského štátu s cieľom jej premeny v súlade s podmienkami stanovenými právnou úpravou tohto druhého členského štátu na spoločnosť podľa práva tohto druhého členského štátu bez premiestnenia skutočného sídla uvedenej spoločnosti.
2. Články 49 a 54 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorá premiestnenie registrovaného sídla spoločnosti, založenej podľa práva členského štátu, na územie iného členského štátu s cieľom jej premeny na spoločnosť podľa práva tohto posledného uvedeného štátu v súlade s podmienkami stanovenými jeho právnou úpravou podmieňuje likvidáciou prvej spoločnosti.

(¹) Ú. v. EÚ C 211, 13.6.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 26. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Kehl – Nemecko) – trestné konanie proti I

(Vec C-195/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Doprava — Vodičský preukaz — Smernica 2006/126/ES — Článok 2 ods. 1 — Vzájomné uznávanie vodičských preukazov — Pojem „vodičský preukaz“ — Osvedčenie o zložení vodičskej skúšky (Certificat d'examen du permis de conduire, ďalej len „CEPC“), ktoré oprávňuje držiteľa viesť motorové vozidlo na území členského štátu, ktorý ho vydal, dovtedy, kým mu nebude vydaný vodičský preukaz s konečnou platnosťou — Situácia, v ktorej držiteľ CEPC vedie motorové vozidlo v inom členskom štáte — Povinnosť uznať CEPC — Sankcie uložené držiteľovi CEPC za vedenie motorového vozidla mimo územia členského štátu, ktorý uvedený CEPC vydal — Proporcionalita)

(2017/C 437/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Kehl

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

I

Za účasti: Staatsanwaltschaft Offenburg

Výrok rozsudku

1. Článok 2 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch, ako aj články 18, 21, 45, 49 a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje právna úprava členského štátu, na základe ktorej môže tento štát odmietnuť uznať osvedčenie vydané v inom členskom štáte, ktoré potvrdzuje existenciu vodičského oprávnenia jeho držiteľa, pokiaľ toto osvedčenie nespĺňa požiadavky vzoru vodičského preukazu stanoveného touto smernicou, a to aj za predpokladu, že držiteľ uvedeného osvedčenia spĺňa požiadavky stanovené uvedenou smernicou na vydanie vodičského preukazu.

2. Článok 2 ods. 1 smernice 2006/126, ako aj články 21, 45, 49 a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje, aby členský štát uložil sankciu osobe, ktorá napriek tomu, že splnila požiadavky na vydanie vodičského preukazu stanovené touto smernicou, vedie motorové vozidlo na jeho území bez toho, aby mala vodičský preukaz zodpovedajúci požiadavkám vzoru vodičského preukazu stanoveného uvedenou smernicou, a ktorá v období, kým jej bude iným členským štátom vydaný vodičský preukaz, môže preukázať existenciu svojho vodičského oprávnenia získaného v uvedenom inom členskom štáte len prostredníctvom časovo obmedzeného osvedčenia, ktoré tento štát vydal, pod podmienkou, že táto sankcia nie je neprimeraná vo vzťahu k závažnosti dotknutého skutku. V tejto súvislosti prináleží vnútroštátnemu súdu, aby v rámci svojho posúdenia závažnosti porušenia, ktorého sa dotknutá osoba dopustila, a prísnosti sankcie, ktorá jej má byť uložená, zohľadnil ako prípadnú poľahčujúcu okolnosť skutočnosť, že dotknutá osoba získala vodičské oprávnenie v inom členskom štáte, ako to potvrdzuje existencia osvedčenia, ktoré bude, ako uvádza samotný tento súd, na základe žiadosti dotknutej osoby nahradené predtým, ako mu skončí platnosť, vodičským preukazom zodpovedajúcim požiadavkám vzoru vodičského preukazu stanoveného smernicou 2006/126. Tento súd musí v rámci svojho posúdenia takisto preskúmať, aké skutočné nebezpečenstvo predstavuje dotknutá osoba pre cestnú premávku na území tohto štátu.

(¹) Ú. v. EÚ C 260, 18.7.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 25. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof – Rakúsko) – Majid Shiri, uvádzaný aj ako Madzhdi Shiri

(Vec C-201/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Nariadenie (EÚ) č. 604/2013 — Určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov — Článok 27 — Opravný prostriedok — Rozsah súdneho preskúmania — Článok 29 — Lehota na vykonanie odovzdania — Nevykonanie odovzdania v stanovenej lehote — Povinnosti zodpovedného členského štátu — Prechod zodpovednosti — Požiadavka rozhodnutia zodpovedného členského štátu)

(2017/C 437/12)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Majid Shiri, uvádzaný aj ako Madzhdi Shiri

za účasti: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Výrok rozsudku

1. Článok 29 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov, sa má vykladať v tom zmysle, že ak nedôjde k odovzdaniu v lehote šiestich mesiacov stanovenej v článku 29 ods. 1 a 2 tohto nariadenia, zodpovednosť automaticky prejde na žiadajúci členský štát, a to bez toho, aby bolo potrebné, aby zodpovedný členský štát odmietol prevziať alebo prijať späť dotknutú osobu.

2. Článok 27 ods. 1 nariadenia č. 604/2013 v spojení s odôvodnením 19 tohto nariadenia a článkom 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že žiadateľ o medzinárodnú ochranu musí mať k dispozícii účinný a rýchly opravný prostriedok, ktorý mu umožní odvolať sa na uplynutie lehoty šiestich mesiacov stanovenej v článku 29 ods. 1 a 2 uvedeného nariadenia, ku ktorému došlo následne po prijatí rozhodnutia o odovzdaní. Právo, ktoré takémuto žiadateľovi priznáva vnútroštátna právna úprava ako vo veci samej, odvolať sa v rámci opravného prostriedku proti tomuto rozhodnutiu na skutočnosť, ku ktorým došlo následne po jeho prijatí, spĺňa uvedenú povinnosť stanovenia účinného a rýchleho opravného prostriedku.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 260, 18.7.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 26. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Sofija-grad – Bulharsko) – Bãlgarska energijna borsa AD (BEB)/Komisija za energijno i vodno regulirane (KEVR)

(Vec C-347/16) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Články 101 a 102 ZFEÚ — Smernica 2009/72/ES — Články 9, 10, 13 a 14 — Nariadenie (ES) č. 714/2009 — Článok 3 — Nariadenie (EÚ) č. 1227/2011 — Článok 2 bod 3 — Nariadenie (EÚ) 2015/1222 — Článok 1 ods. 3 — Certifikácia a určenie nezávislého prevádzkovateľa prenosovej sústavy — Obmedzenie množstva držiteľov licencií na prenos elektrickej energie na vnútroštátnom území)

(2017/C 437/13)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen sad Sofija-grad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Bãlgarska energijna borsa AD (BEB)

Žalovaná: Komisija za energijno i vodno regulirane (KEVR)

Výrok rozsudku

Články 9, 10, 13 a 14 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES, článok 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 z 13. júla 2009 o podmienkach prístupu do sústavy pre cezhraničné výmeny elektriny, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1228/2003, článok 2 bod 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1227/2011 z 25. októbra 2011 o integrite a transparentnosti veľkoobchodného trhu s energiou v spojení s jeho odôvodnením 3, ako aj článok 1 ods. 3 nariadenia Komisie (EÚ) 2015/1222 z 24. júla 2015, ktorým sa stanovuje usmernenie pre pridelovanie kapacity a riadenie preťaženia nebránia za okolností, ako sú okolnosti konania vo veci samej, vnútroštátnej právnej úprave obmedzujúcej počet držiteľov licencií na prenos elektrickej energie na určitom území.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 326, 5.9.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 26. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa – Lotyšsko) – „Aqua Pro“ SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Vec C-407/16) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Colná únia — Colný kódex Spoločenstva — Článok 220 ods. 1 a ods. 2 písm. b) — Dodatočné vyberanie dovozného alebo vývozného cla — Pojem „zapísanie dovozných ciel do účtovnej evidencie“ — Rozhodnutie príslušného colného orgánu — Lehota na podanie žiadosti o vrátenie alebo odpustenie cla — Povinnosť predložiť vec Európskej komisii — Dôkazy v prípade žaloby proti rozhodnutiu príslušného orgánu členského štátu dovozu)

(2017/C 437/14)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākā tiesa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: „Aqua Pro“ SIA

Žalovaná: Valsts ieņēmumu dienests

Výrok rozsudku

1. Článok 217 ods. 1 a článok 220 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 zo 16. novembra 2000, sa majú vykladať v tom zmysle, že v prípade dodatočného vyberania cla sa suma dlžného cla zistená colnými orgánmi považuje za zapísanú do účtovnej evidencie, keď colné orgány zapíšu túto sumu do účtovnej evidencie alebo do akéhokoľvek iného rovnocenného nosiča informácií, nezávisle od skutočnosti, že rozhodnutie colných orgánov týkajúce sa zapísania cla do účtovnej evidencie alebo určenia povinnosti zaplatiť clo je predmetom správneho alebo súdneho opravného prostriedku.
2. Článok 220 ods. 2 písm. b), články 236, 239, ako aj článok 243 nariadenia č. 2913/92, zmeneného nariadením č. 2700/2000, treba vykladať v tom zmysle, že v rámci administratívneho alebo súdneho opravného prostriedku podľa článku 243 tohto nariadenia, zmeneného nariadením č. 2700/2000, podanému proti rozhodnutiu daňovej správy o dodatočnom zapísaní sumy dovozného cla do účtovnej evidencie a uložení povinnosti jeho zaplatenia dovozcomi, sa tento dovozca môže dovolávať legitímnej dôvery podľa článku 220 ods. 2 písm. b) uvedeného nariadenia, zmeneného nariadením č. 2700/2000, s cieľom namietat proti tomuto zapísaniu do účtovnej evidencie nezávisle od skutočnosti, či dovozca podal žiadosť o odpustenie alebo vrátenie tohto cla v súlade s postupom uvádzaným v článkoch 236 a 239 toho istého nariadenia, zmeneného nariadením č. 2700/2000.
3. Článok 869 písm. b) nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 2913/92, zmeneného nariadením Komisie (ES) č. 1335/2003 z 25. júla 2003, sa má vykladať v tom zmysle, že za absencie rozhodnutia Európskej komisie alebo konania pred Európskou komisiou v zmysle článku 871 ods. 2 tohto nariadenia, zmeneného nariadením č. 1335/2003, v situácii, akou je situácia v konaní vo veci samej, colné orgány sa samy nemôžu rozhodnúť nezapísať nevybraté clo dodatočne do účtovnej evidencie, domnievajú sa, že podmienky na uplatňovanie legitímnej dôvery podľa článku 220 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 2913/92, zmeneného nariadením č. 2700/2000, sú splnené a že tieto orgány majú povinnosť predložiť spis Komisii, pokiaľ sa uvedené orgány domnievajú, že Komisia sa dopustila chyby v zmysle uvedeného ustanovenia nariadenia č. 2913/92, zmeneného nariadením č. 2700/2000, alebo keď okolnosti konania vo veci samej súvisia s výsledkami vyšetrovania Európskej únie v zmysle článku 871 ods. 1 druhej zarážky nariadenia č. 2454/93, zmeneného nariadením č. 1335/2003, alebo ak suma cla sporného v konaní vo veci samej je 500 000 eur alebo viac.

4. Článok 220 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 2913/92, zmeneného nariadením č. 2700/2000, sa má vykladať v tom zmysle, že informácie nachádzajúce sa v správe Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) týkajúce sa konania colných orgánov štátu vývozu a vývozcu patria medzi dôkazy, ktoré možno zohľadniť pri určení, či sú splnené podmienky, za ktorých sa dovozca môže dovoľávať legitímnej dôvery na základe tohto ustanovenia. Pokiaľ sa však taká správa vzhľadom na informácie, ktoré obsahuje, ukazuje z právneho hľadiska ako nepostačujúca na dostatočné preukázanie, či sú tieto podmienky skutočne splnené vo všetkých ohľadoch, čo prislúcha posúdiť vnútroštátnemu súdu, colné orgány môžu byť povinné, aby na tento účel poskytli dodatočné dôkazy najmä vykonaním dodatočných overovaní.
5. Článok 220 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 2913/92, zmeneného nariadením č. 2700/2000, sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu prislúcha, aby v závislosti od všetkých konkrétnych skutočností konania vo veci samej a najmä dôkazov predložených na tento účel účastníkmi konania vo veci samej posúdil, či sú splnené podmienky, za ktorých sa dovozca môže dovoľávať legitímnej dôvery na základe tohto ustanovenia. Na účely tohto posúdenia údaje získané pri dodatočnom overovaní nemajú prednosť pred údajmi obsiahnutými v správe Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF).
6. Článok 875 nariadenia č. 2454/93, zmeneného nariadením č. 1335/2003, sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát je za podmienok špecifikovaných Európskou komisiou v súlade s týmto článkom viazaný posúdením, ktoré Európska komisia vykonala v rozhodnutí prijatom na základe článku 873 tohto nariadenia, zmeneného nariadením č. 1335/2003, vo vzťahu k inému členskému štátu v prípadoch s porovnateľným skutkovým a právnym stavom, čo prislúcha posúdiť jeho orgánom a jeho súdom najmä s prihliadnutím na informácie týkajúce sa konania vývozcu alebo colných orgánov štátu vývozu, tak ako vyplývajú zo správy Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF), z ktorej vychádza uvedené rozhodnutie.
7. Článok 220 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 2913/92, zmeneného nariadením č. 2700/2000, a článok 875 nariadenia č. 2454/93, zmeneného nariadením č. 1335/2003, sa majú vykladať v tom zmysle, že colné orgány môžu uskutočniť všetky dodatočné overovania, ktoré považujú za potrebné, a používať informácie získané pri týchto overovaniach tak na posúdenie, či sú splnené podmienky, za ktorých sa dovozca môže dovoľávať legitímnej dôvery v zmysle článku 220 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 2913/92, zmeneného nariadením č. 2700/2000, ako aj na určenie, či prípad, ktorý im bol predložený, má porovnateľný skutkový a právny stav v zmysle článku 875 nariadenia č. 2454/93, zmeneného nariadením č. 1335/2003, s prípadom, ktorý bol predmetom rozhodnutia o nezapísaní cla do účtovnej evidencie, ktoré Európska komisia prijala podľa článku 873 tohto nariadenia č. 2454/93, zmeneného nariadením č. 1335/2003.
8. Článok 220 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 2913/92, zmeneného nariadením č. 2700/2000, sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že dovozca dovezol tovary na základe zmluvy o distribúcii, nemá vplyv na jeho možnosť dovoľávať sa svojej legitímnej dôvery, a to za rovnakých podmienok ako dovozca, ktorý dovezol tovary po ich kúpe priamo u vývozcu, teda ak sú splnené tri kumulatívne podmienky. V prvom rade je potrebné, aby clo nebolo vybraté v dôsledku chyby, ktorej sa dopustili samotné príslušné orgány, potom musí mať chyba, ktorej sa dopustili, taký charakter, že osoba zodpovedná za zaplatenie cla, ktorá konala v dobrej viere, ju za normálnych okolností nemohla odhaliť, a nakoniec sa vyžaduje, aby osoba zodpovedná za zaplatenie cla dodržala všetky ustanovenia vyplývajúce z platnej právnej úpravy týkajúcej sa colného vyhlásenia. Takému dovozcu na tento účel prislúcha, aby sa vopred zabezpečil proti nebezpečenstvu dodatočného vyberania cla najmä tým, aby od druhej zmluvnej strany uvedenej zmluvy o distribúcii pri jej uzavretí alebo až následne získal všetky dôkazy potvrdzujúce správnosť vydania osvedčenia o pôvode „na tlačive A“ pre tieto tovary. O takúto legitímnu dôveru v zmysle uvedeného ustanovenia nejde najmä vtedy, ak napriek existencii zjavných dôvodov pochybovať o správnosti osvedčenia o pôvode „na tlačive A“, sa tento dovozca zdrží zisťovania okolností vydania tohto osvedčenia u uvedenej druhej zmluvnej strany, aby overil, či tieto pochybnosti sú odôvodnené.

(¹) Ú. v. EÚ C 343, 19.9.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 26. októbra 2017 – Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P)/Európska komisia

(Spojené veci C-454/16 P až C-456/16 P a C-458/16 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — Hospodárska súťaž — Kartely — Európsky trh s predpínacou oceľou — Porušenie článku 101 ZFEÚ — Pokuty — Usmernenia k metóde stanovovania výšky pokút z roku 2006 — Bod 35 — Platobná schopnosť — Nová žiadosť o zníženie pokuty z dôvodu platobnej neschopnosti — List o zamietnutí — Žaloba proti tomuto listu — Prípustnosť)

(2017/C 437/15)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľky: Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) (v zastúpení: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco a V. Romero Algarra, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: F. Castillo de la Torre a C. Urraca Caviedes, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Spoločnosti Global Steel Wire SA, Moreda-Riviere Trefilerías SA, Trefilerías Quijano SA a Trenzas y Cables de Acero PSC SL sú povinné nahradiť trova konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 392, 24.10.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 26. októbra 2017 – Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P)/Európska komisia

(Spojené veci C-457/16 P a C-459/16 P až C-461/16 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — Hospodárska súťaž — Kartely — Trh s predpínacou oceľou — Porušenie článku 101 ZFEÚ — Pripísateľnosť protiprávneho správania dcérskych spoločností ich materskej spoločnosti — Pojem „podnik“ — Dôkaz o existencii hospodárskej jednotky — Domnienka skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu — Nástupníctvo podnikov — Výška pokuty — Platobná schopnosť — Podmienky — Dodržiavanie práva na obhajobu)

(2017/C 437/16)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľky: Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) (v zastúpení: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco a V. Romero Algarra, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: F. Castillo de la Torre a C. Urraca Caviedes, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci L. Ortiz Blanco a A. Lamadrid de Pablo, advokáti)

Výrok rozsudku

1. Odvolania sa zamietajú.
2. Global Steel Wire SA, Trenzas y Cables de Acero PSC SL, Trefilerías Quijano SA a Moreda-Riviere Trefilerías SA sú povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 392, 24.10.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 26. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovensko) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/BB construct s. r. o.

(Vec C-534/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Daň z pridanej hodnoty (DPH) — Smernica 2006/112/ES — Registrácia zdaniteľných osôb na DPH — Vnútroštátna právna úprava, ktorá ukladá povinnosť zložiť zábezpeku — Boj proti podvodom — Charta základných práv Európskej únie — Sloboda podnikania — Zásada zákazu diskriminácie — Zásada ne bis in idem — Zásada zákazu retroaktivity)

(2017/C 437/17)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Odporkyňa: BB construct s. r. o.

Výrok rozsudku

1. Článok 273 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty a článok 16 Charty základných práv Európskej únie sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje, aby pri registrácii na účely dane z pridanej hodnoty zdaniteľnej osoby, ktorej konateľ bol predtým konateľom alebo spoločníkom inej právnickej osoby, ktorá si nespĺnila svoje daňové povinnosti, správca dane uložil tejto zdaniteľnej osobe povinnosť zložiť zábezpeku až do výšky 500 000 eur, pokiaľ zábezpeka požadovaná od uvedenej zdaniteľnej osoby neprekračuje to, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov uvedených v tomto článku 273, čo musí overiť vnútroštátny súd.
2. Zásada rovnosti zaobchádzania sa má vykladať v tom zmysle, že jej neodporuje, aby pri registrácii novej zdaniteľnej osoby na účely dane z pridanej hodnoty správca dane vyžadoval, aby táto osoba z dôvodu svojho prepojenia s inou právnickou osobou, ktorá má alebo mala daňové nedoplatky, zložila takúto zábezpeku.

(¹) Ú. v. EÚ C 22, 23.1.2017.

Odvolanie podané 18. augusta 2017: Groupe Léa Nature proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 8. júna 2017 vo veci T-341/13 RENV, Groupe Léa Nature/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

(Vec C-505/17 P)

(2017/C 437/18)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Groupe Léa Nature (v zastúpení: E. Baud, avocat)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Debonair Trading Internacional Lda

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 8. júna 2017,
- vrátil vec Všeobecnému súdu,
- uložil spoločnosti Debonair povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu odvolania odvolateľka uvádza dva odvolacie dôvody.

Prvý odvolací dôvod založený na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia o ochrannej známke Európskej únie, ktorý vychádza z porušenia ustálenej judikatúry týkajúcej sa posúdenia pravdepodobnosti zámieny medzi ochrannými známkami.

Na podporu tohto odvolacieho dôvodu odvolateľka uvádza, že Všeobecný súd:

- neuplatnil relevantné kritériá, ktoré sa vyžadujú na určenie príslušnej skupiny verejnosti,
- nesprávne posúdil podobnosť medzi označeniami,
- riadne neuplatnil relevantné požiadavky umožňujúce posúdenie nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti používaním, a
- nevykonával platnú analýzu celkového posúdenia pravdepodobnosti zámieny.

Druhý odvolací dôvod založený na porušení článku 8 ods. 5 nariadenia o ochrannej známke Európskej únie, ktorý vychádza z porušenia ustálenej judikatúry týkajúcej sa používania poškodzujúceho dobré meno skoršej ochrannej známky.

Na podporu tohto odvolacieho dôvodu odvolateľka uvádza, že Všeobecný súd:

- neuplatnil všetky kritériá, ktoré sa vyžadujú na preukázanie dobrého mena skoršej ochrannej známky,
- nesprávne posúdil podobnosť medzi označeniami,
- nevykonával platnú analýzu existencie spojitosti, ktorú si môže príslušná skupina verejnosti vytvoriť medzi ochrannými známkami, a
- riadne neposúdil škodlivý vplyv, ktorý môže mať používanie ochrannej známky na dobré meno skoršej ochrannej známky.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 21. septembra 2017 – Finanzamt Goslar/baumgarten sports & more GmbH

(Vec C-548/17)

(2017/C 437/19)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Finanzamt Goslar

Odporkyňa v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: baumgarten sports & more GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 63 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾ s prihladnutím na úlohu, ktorá zdaniteľnej osobe prináleží ako subjektu, ktorý vyberá daň v prospech štátu, vykladať restriktívne v tom zmysle, že suma, ktorá sa má prijať za plnenie,
 - a) je splatná alebo
 - b) sa dlhuje aspoň nepodmienenne?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: Je zdaniteľná osoba povinná poskytnúť počas obdobia dva roky preddávky na daň splatnú za plnenie, keď províziu za svoje plnenie môže (častočne) dostať až dva roky po vzniku zdaniteľnej udalosti?
3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku: Sú členské štáty s prihladnutím na právomoc, ktorá im prináleží podľa článku 90 ods. 2 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, oprávnené, aby už za zdaniteľné obdobie, keď vznikla daňová povinnosť, vychádzali z úpravy podľa článku 90 ods. 1 tejto smernice, keď z dôvodu chýbajúcej splatnosti môže zdaniteľná osoba sumu, ktorá jej prináleží, prijať až dva roky po vzniku zdaniteľnej udalosti?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 21. septembra 2017 – Alpenchalets Resorts GmbH/Finanzamt München Abteilung Körperschaften

(Vec C-552/17)

(2017/C 437/20)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Alpenchalets Resorts GmbH

Žalovaný: Finanzamt München Abteilung Körperschaften

Prejudiciálne otázky

1. Podlieha plnenie, ktorého podstata spočíva v prenechaní prázdninového bytu a pri ktorom je potrebné dodatočné plnenia považovať iba za vedľajšie plnenie k hlavnému plneniu podľa rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 12. novembra 1992, Van Ginkel, C-163/91 (EU:C:1992:435), osobitnej úprave pre cestovné kancelárie podľa článku 306 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty⁽¹⁾?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Môže toto plnenie okrem osobitnej úpravy pre cestovné kancelárie podľa článku 306 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty podliehať aj zníženiu sadzby dane za poskytovanie prázdninového bytu v zmysle článku 98 ods. 2 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty v spojení s prílohou III bodom 12?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

**Odvolanie podané 22. septembra 2017: OZ proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora)
z 13. júla 2017 vo veci T-607/16, OZ/Európska investičná banka**

(Vec C-558/17 P)

(2017/C 437/21)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: OZ (v zastúpení: B. Maréchal, avocat)

Ďalší účastník konania: Európska investičná banka

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok vo veci T-607/16 v celom rozsahu,
- zrušil rozhodnutie Dr. Wernera Hoyera, prezidenta Európskej investičnej banky (EIB), zo 16. októbra 2015, vydané v rámci konania Dignity at Work (ľudská dôstojnosť na pracovisku, DAW) začatého 20. mája 2015 na základe žiadosti OZ týkajúcej sa vedúceho F, posúdenej prešetrovacou komisiou, a zrušil správu zo 14. septembra 2015 týkajúcu sa žiadosti podanej OZ, ktorou bola sťažnosť OZ zamietnutá a v ktorej sa nachádzali neprimerané odporúčania,
- nariadil nahradiť liečebné náklady vzniknuté ako následok ujmy, ktorú OZ utrpela, vo výške i) 977 eur k dnešnému dňu (vrátane DPH) a ii) predbežnú sumu vo výške 5 850 eur ako náhradu budúcich liečebných nákladov,
- určil náhradu utrpenej nemajetkovej ujmy OZ vo výške 20 000 eur,
- určil náhradu nákladov za právnu pomoc prebiehajúceho konania vo výške 35 100 eur (vrátane DPH),
- nariadil EIB nahradiť trovy odvolacieho konania a konania na Všeobecnom súde,
- nariadil, aby EIB znovu začala konať v konaní DAW a/alebo aby prezident EIB vydal nové rozhodnutie.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 13. júla 2017, OZ/Európska investičná banka (vec T-607/16), v ktorom Všeobecný súd zamietol ako nedôvodnú žalobu o neplatnosť rozhodnutia prezidenta EIB zo 16. októbra 2015, vydaného v rámci prešetrovacieho konania týkajúce sa ľudskej dôstojnosti na pracovisku začatého na základe žiadosti v oblasti ľudskej dôstojnosti na pracovisku podanej OZ 20. mája 2015 voči F, týkajúcej sa údajného sexuálneho obťažovania, posúdenej prešetrovacou komisiou, a zrušil správu prešetrovacej komisie zo 14. septembra 2015 týkajúcu sa žiadosti v oblasti ľudskej dôstojnosti na pracovisku podanej OZ 20. mája 2015 (ďalej len „sporné rozhodnutie a správa“).

Vec sa týka údajného sexuálneho obťažovania OZ zo strany vedúceho F, ku ktorému malo dôjsť medzi rokmi 2011 a 2014, a ktoré viedlo OZ začať 20. mája 2015 konanie v oblasti ľudskej dôstojnosti na pracovisku.

V súlade s konaním v oblasti ľudskej dôstojnosti na pracovisku prešetrovacia komisia vydala 14. septembra 2014 správu, na základe ktorej predseda Európskej investičnej banky vydal 16. októbra 2015 rozhodnutie.

Odvolateľka tvrdí, že i) počas prešetrovacieho konania prišlo v viacerých nesprávnych úradných postupom, najmä pokiaľ ide o porušenia týkajúce sa práva OZ na spravodlivý proces, práva na spravodlivé súdne konanie (stanovené v článku 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach (ďalej len „EDLP“) a článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „CHZP“) a ii) správa a rozhodnutie obsahujú viaceré skutočnosti, ktoré sú nielen nerelevantné na posúdenie sťažnosti OZ o sexuálnom obťažovaní, čím zasahujú do súkromného života OZ a majú tak byť odstránené, alebo sú aj nepodstatné a presahujú rozsah prešetrovania.

Potom, ako sa OZ neúspešne pokúsila o urovanie sporu, najmä pokusom uzavrieť zmier na základe článku 41 služobného poriadku úradníkov Európskej investičnej banky (ktorého zlyhanie bolo konštatované 22. apríla 2016), podala OZ prostredníctvom právnik, Benoit Maréchala, žalobu o neplatnosť rozhodnutia a správy na Súde pre verejnú službu Európskej únie.

Všeobecný súd rozsudkom z 13. júla 2017 žalobu zamietol. Všeobecný súd rozhodol, že Európska investičná banka sa voči OZ v rámci prešetrovania sexuálneho obťažovania nedopustila protiprávneho konania a návrh na náhradu škodu zamietla.

V rámci tohto odvolania OZ uvádza porušenie práva Európskej únie Všeobecným súdom a poukazuje na zodpovednosť EIB.

- Prvý odvolací dôvod: porušenie konania v oblasti ľudskej dôstojnosti na pracovisku a článku 6 EDLP a článku 47 CHZP: porušenie zásady práva OZ na riadne súdne konanie, právo na spravodlivé súdne konanie a spravodlivý proces v súlade s článkom 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách a článkom 47 Charty základných práv Európskej únie počas prešetrovania sťažnosti o obťažovaní.
- Druhý odvolací dôvod: porušenie článku 8 EDLP a článku 7 CHZP: vloženie nerelevantných faktov a poznámok do správy a do rozhodnutia prezidenta EIB – porušenie práva OZ na rešpektovanie súkromného života.
- Tretí odvolací dôvod: porušenie na základe odoprenia spravodlivosti, keďže Všeobecný súd nezaložil svoje rozhodnutie na predložených skutkových a právnych okolnostiach.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Nacional (Španielsko) 25. septembra 2017 – Nestrade S.A./Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) a Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Vec C-562/17)

(2017/C 437/22)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Audiencia Nacional

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Nestrade S.A.

Žalovaní: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) a Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Prejudiciálne otázky

1. Možno judikatúru vyplývajúcu z rozsudku Petroma (C-271/12) ⁽¹⁾ spresniť v tom zmysle, že pripúšťa vrátenie DPH, o ktoré požiadal podnik, ktorý nemá sídlo v Únii, hoci vnútroštátny daňový orgán už vydal rozhodnutie, ktorým zamietol žiadosť o uvedenie vrátenie dane, lebo tento podnik nereagoval na výzvu na predloženie informácie o DIČ, s prihliadnutím na to, že správny orgán v uvedenom okamihu mal k dispozícii túto informáciu, ktorú mu poskytla žalobkyňa v reakcii na iné výzvy?

V prípade kladnej odpovede na uvedenú otázku:

2. Možno sa domnievať, že retroaktívne uplatnenie judikatúry vyplývajúcej z rozsudku Senatex (C-518/14) ⁽²⁾ si vyžaduje zrušenie správneho aktu, ktorým bola zamietnutá žiadosť o vrátenie uvedenej DPH, s prihliadnutím na to, že uvedeným aktom bolo len potvrdené skoršie právoplatné rozhodnutie vydané v správnom konaní, ktorým bola zamietnutá žiadosť o vrátenie dane a ktoré vydal AEAT v inom konaní, než aké zákon stanovuje pre tento prípad, a ktorým bol navyše žiadateľ o vrátenie dane ukrátený na svojich právach, keďže sa nemohol brániť?

⁽¹⁾ rozsudok z 8. mája 2013, Petroma Transports a i., C-271/12, EU:C:2013:297.

⁽²⁾ rozsudok z 15. septembra 2016, Senatex, C-518/14, EU:C:2016:691.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 28. septembra 2017 – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Vec C-575/17)

(2017/C 437/23)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Dovolateľky: Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA

Odporca dovolateľiek: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa články 56 a 58 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, teraz články 63 a 65 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, vykladať v tom zmysle, že znevýhodnenie z hľadiska likvidity vyplývajúce z uplatňovania zrážkovej dane na dividendy, ktoré sa vyplácajú stratovým spoločnostiam nerezidentom, zatiaľ čo stratovým spoločnostiam rezidentom sa zdaňuje suma dividend, ktoré prijímajú, až za zdaňovacie obdobie, v ktorom prípadne opätovne dosiahnu zisk, predstavuje samo osebe rozdielne zaobchádzanie, ktoré je obmedzením voľného pohybu kapitálu?
2. Môže sa prípadné obmedzenie voľného pohybu kapitálu uvedené v predchádzajúcej otázke vzhľadom na požiadavky vyplývajúce z článkov 56 a 58 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, teraz článkov 63 a 65 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, považovať za odôvodnené potrebou zabezpečiť účinnosť výberu dane, keďže spoločnosti nerezidenti nepodliehajú kontrole francúzskych daňových orgánov, alebo potrebou zachovať rozdelenie daňovej právomoci medzi členskými štátmi?
3. Za predpokladu, že je sporné uplatňovanie zrážkovej dane z hľadiska voľného pohybu kapitálu v zásade prípustné:
 - bránia tieto ustanovenia výberu zrážkovej dane z dividend, ktoré vypláca spoločnosť rezident stratovej spoločnosti nerezidentovi z iného členského štátu, ak táto stratová spoločnosť nerezident ukončí svoju činnosť bez toho, aby sa opätovne stala ziskovou, kým spoločnosti rezidentovi, ktorá sa nachádza v takejto situácii, sa v skutočnosti suma týchto dividend nezdaňuje,
 - majú sa tieto ustanovenia vykladať v tom zmysle, že pri existencii pravidiel zdaňovania, na základe ktorých sa rozdielne zaobchádza s dividendami podľa toho, či sa vyplácajú rezidentom alebo nerezidentom, treba porovnať skutočné daňové zaťaženie rezidentov a nerezidentov v súvislosti s týmito dividendami, takže obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktoré vyplýva z toho, že tieto pravidlá vylučujú odpočet nákladov, ktoré sú priamo spojené so samotným prijatím dividend, iba v prípade nerezidentov, možno považovať za odôvodnené rozdielom medzi sadzbou dane podľa všeobecného práva uloženou rezidentom v neskoršom zdaňovacom období a sadzbou zrážkovej dane vyberanej z dividend, ktoré sa vyplácajú nerezidentom, ak tento rozdiel z hľadiska výšky zaplatenej dane kompenzuje rozdielny základ dane?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation (Francúzsko) 12. októbra 2017 – Henri Pouvin, Marie Dijoux, épouse Pouvin/Electricité de France (EDF)

(Vec C-590/17)

(2017/C 437/24)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour de cassation

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovatelia v konaní o kasačnej sťažnosti: Henri Pouvin, Marie Dijoux, vydatá Pouvin

Odporkyňa v konaní o kasačnej sťažnosti: Electricité de France (EDF)

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 2 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že keď taká spoločnosť, akou je spoločnosť EDF, poskytne zamestnancovi úver na nehnuteľnosť v rámci mechanizmu pomoci v prístupe k bývaniu, o ktorý sa môžu uchádzať len zamestnanci spoločnosti, koná ako predajca alebo dodávateľ?

2. Má sa článok 2 uvedenej smernice vykladať v tom zmysle, že keď taká spoločnosť, akou je spoločnosť EDF, poskytne úver na nehnuteľnosť manželskému partnerovi svojho zamestnanca, ktorý nie je zamestnancom spoločnosti, ale solidárnym spoluprijemcom úveru, koná ako predajca alebo dodávateľ?
3. Má sa článok 2 uvedenej smernice vykladať v tom zmysle, že zamestnanec takej spoločnosti, akou je spoločnosť EDF, ktorý si od tejto spoločnosti vezme úver na nehnuteľnosť, koná ako spotrebiteľ?
4. Má sa článok 2 uvedenej smernice vykladať v tom zmysle, že manželský partner tohto zamestnanca, ktorý si vezme ten istý úver, nie však ako zamestnanec spoločnosti, ale ako solidárny spoluprijemca úveru, koná ako spotrebiteľ?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 95, s. 29; Mim. vyd. 015/002, s. 288.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation (Francúzsko) 16. októbra 2017 – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL/MJA, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu eBizcuss.com (eBizcuss)

(Vec C-595/17)

(2017/C 437/25)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour de cassation

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovatelia: Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL

Odporkyňa: MJA, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu eBizcuss.com (eBizcuss)

Prejudiciálne otázky

1. Treba článok 23 nariadenia č. 44/2001 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o žalobe na náhradu škody podanej distribútorom proti jeho dodávateľovi na základe článku 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie umožňuje uplatniť doložku o voľbe právomoci uvedenú v zmluve medzi účastníkmi konania?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, treba článok 23 nariadenia č. 44/2001 vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o žalobe na náhradu škody podanej distribútorom proti jeho dodávateľovi na základe článku 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie umožňuje uplatniť doložku o voľbe právomoci uvedenú v zmluve medzi účastníkmi konania, vrátane prípadu, kedy uvedená doložka výslovne neodkazuje na spory týkajúce sa zodpovednosti vzniknutej z dôvodu porušenia práva hospodárskej súťaže?
3. Treba článok 23 nariadenia č. 44/2001 vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o žalobe na náhradu škody podanej distribútorom proti jeho dodávateľovi na základe článku 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie umožňuje vylúčiť uplatnenie doložky o voľbe právomoci uvedenej v zmluve medzi účastníkmi konania v prípade, keď nebolo vnútroštátnym ani európskym orgánom konštatované žiadne porušenie práva hospodárskej súťaže?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 16. októbra 2017 – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

(Vec C-596/17)

(2017/C 437/26)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS

Žalovaní: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

Prejudiciálne otázky

1. Má sa smernica 2011/64/EÚ z 21. júna 2011 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že vzhľadom na definície tabakových výrobkov obsiahnuté v jej článkoch 2, 3 a 4 upravuje tiež cenu tabakových výrobkov v baleniach?
2. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku má sa článok 15 smernice z 21. júna 2011 v rozsahu, v akom vyjadruje zásadu slobodného stanovovania cien tabakových výrobkov, vykladať v tom zmysle, že zakazuje pravidlo určovania cien týchto výrobkov za 1 000 kusov alebo za 1 000 gramov, ktorého účinkom je zakázať, aby výrobcovia tabakových výrobkov upravovali svoje ceny v závislosti od prípadných rozdielov v nákladoch na balenie týchto výrobkov?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2011/64/EÚ z 21. júna 2011 o štruktúre a sadzbách spotrebnej dane z tabakových výrobkov (Ú. v. EÚ L 176, 2011, s. 24).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di pace di Roma (Taliansko)
16. októbra 2017 – Pina Cipollone/Ministero della Giustizia**

(Vec C-600/17)

(2017/C 437/27)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Giudice di pace di Roma

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Pina Cipollone

Žalovaný: Ministero della Giustizia

Prejudiciálne otázky

1. Zahŕňa pojem „pracovník na dobu určitú“ v zmysle článku 1 ods. 3 a článku 7 smernice 2003/88/ES ⁽¹⁾, v spojení s doložkou 2 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, vykonanej smernicou 1999/70/ES ⁽²⁾, a článku 31 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, službu zmierovacieho sudcu, ktorý je v tejto veci navrhovateľom?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, možno v súvislosti s uplatnením doložky 4 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, vykonanej smernicou 1999/70, riadneho sudcu alebo sudcu „v talári“ považovať za pracovníka na dobu neurčitú porovnateľného s pracovníkom na dobu určitú, ktorým je zmierovací sudca?
3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku, predstavuje odlišný postup pri nástupe riadnych sudcov do stálej služby v porovnaní s výberovým konaním na základe právnych predpisov o nástupe dočasných sudcov objektívny dôvod v zmysle doložky 4 bodu 1 alebo 4 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, vykonanej smernicou 1999/70, pokiaľ ide o opodstatnenosť neuplatnenia – v rámci vnútroštátnej judikatúry, t. j. rozsudku Corte di Cassazione a Sezioni unite (Plénium Kasačného súdu, Taliansko) č. 13721/2017 a stanoviska Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) č. 464/2017 z 8. apríla 2017 – rovnakých pracovných podmienok, vzťahujúcich sa na porovnateľných riadnych sudcov v stálej službe, aj na zmierovacích sudcov, ako aj opodstatnenosť neuplatnenia preventívnych a sankčných opatrení proti zneužívaniu zmlúv na dobu určitú, v zmysle doložky 5 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, vykonanej smernicou 1999/70 a vnútroštátnymi vykonávacími predpismi, vzhľadom na skutočnosť, že v talianskom práve neexistuje žiadne ustanovenie ani ústavné pravidlo, ktoré by mohli odôvodniť jednak diskrimináciu týkajúcu sa pracovných podmienok, jednak úplný zákaz zmeniť dočasnú službu zmierovacích sudcov na stály služobný pomer, a to aj s ohľadom na predchádzajúcu vnútroštátnu právnu úpravu (zákon č. 217/1974), v ktorej už bolo stanovené zrovnoprávnenie pracovných podmienok a premena služobného pomeru čestných sudcov na služobný pomer na dobu neurčitú (konkrétne zástupcov čestných sudcov)?
4. V každom prípade v situácii, o akú ide v tejto veci, bráni článok 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a pojem nezávislý a nestranný súd podľa práva Európskej únie tomu, aby zmierovací sudca, ktorý má teoreticky záujem na rozhodnutí sporu v prospech navrhovateľa a ktorý ako svoju jedinou prácu vykonáva uvedenú sudcovskú funkciu, mohol nahradiť sudcu, ktorý má v Taliansku všeobecnú právomoc na rozhodovanie pracovnoprávných sporov alebo sporov riadnych sudcov, v dôsledku toho, že súdny orgán v poslednom stupni – Cassazione, pier Giunta a Sezioni unite (Plénium kasačného súdu) – odmietol zabezpečiť ochranu uvádzaných práv, ktoré sú chránené právnou úpravou Spoločenstva, čím príslušnému sudcovi [pracovnoprávny súd alebo regionálny správny súd (TAR)] uložil povinnosť, aby v prípade podaného návrhu vyhlásil svoju nepríslušnosť či nedostatok právomoci, hoci základ predmetného nároku – ktorým je náhrada platu za dovolenku, ako sa uplatňuje v návrhu – spočíva v práve Európskej únie, ktoré je v právnom poriadku talianskeho štátu právne záväzné a má pred ním prednosť? V prípade, že Súdny dvor potvrdí rozpor s článkom 47 Charty, vnútroštátny súd navyše požaduje, aby Súdny dvor určil, ktoré sú vnútroštátne prostriedky nápravy, ktorými možno predísť tomu, aby porušenie ustanovení primárneho práva Únie viedlo vo vnútroštátnom práve k úplnému odmietnutiu ochrany základných práv zaručených v tejto veci právom Spoločenstva.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381)

⁽²⁾ Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368)

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de première instance de Liège (Belgicko) 19. októbra 2017 – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune/Belgické kráľovstvo

(Vec C-602/17)

(2017/C 437/28)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de première instance de Liège

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Benoît Sauvage, Kristel Lejeune

Žalovaný: Belgické kráľovstvo

Prejudiciálna otázka

Porušuje článok 15 ods. 1 zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia podpísanej 17. septembra 1970 medzi Belgickom a Luxemburským veľkoveľkostvom – vykladaný tak, že umožňuje obmedziť daňovú právomoc štátu zdroja na odmeny zamestnanca, ktorý je rezidentom Belgicka vykonávajúcim svoje činnosti pre luxemburského zamestnávateľa na sumu zodpovedajúcu pomeru činnosti vykonávanej na území Luxemburska, ďalej vykladaný tak, že umožňuje priznať štátu bydliska daňovú právomoc k zvyšku odmien zodpovedajúcim činnostiam vykonávaným mimo luxemburského územia, ďalej vykladaný tak, že vyžaduje trvalú a každodennú fyzickú prítomnosť zamestnanca v sídle jeho zamestnávateľa, pričom podľa flexibilného súdneho posúdenia na základe objektívnych a overiteľných dôkazov je nesporné, že sa tam pravidelne vyskytuje a napokon vykladaný tak, že od súdov vyžaduje, aby vyhodnotili existenciu a význam činností vykonaných každý deň v oboch štátoch s cieľom ustálenia pomeru činností v oboch štátoch za 220 pracovných dní – článok 45 Zmluvy o fungovaní Európskej únie tým, že predstavuje prekážku daňovej povahy odrádzajúcu od cezhraničných činností a tým, že porušuje všeobecnú zásadu právnej istoty tým, že neupravuje stabilný a určitý režim oslobodenia všetkých príjmov nadobudnutých belgickým rezidentom na základe zmluvy so zamestnávateľom, ktorého miesto skutočného vedenia sa nachádza v Luxemburskom veľkoveľkostve a vystavuje tak belgického rezidenta riziku dvojitého zdanenia všetkých alebo časti jeho príjmov a režimu, ktorý je nepredvídateľný a bez akejkoľvek právnej istoty?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom
20. októbra 2017 – Peter Bosworth, Colin Hurley/Arcadia Petroleum Limited and others**

(Vec C-603/17)

(2017/C 437/29)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Dovolatelia: Peter Bosworth, Colin Hurley

Odporkyne: Arcadia Petroleum Limited and others

Prejudiciálne otázky

1 Aké je správne kritérium na určenie, či nárok, ktorý si zamestnávateľ uplatňuje voči zamestnancovi alebo bývalému zamestnancovi (ďalej len „zamestnanec“), predstavuje „[vec] individuálnych pracovných zmlúv“ v zmysle hlavy II oddielu 5 (články 18 – 21) Lugánskeho dohovoru?

1. Postačuje na to, aby nárok, ktorý si zamestnávateľ uplatňuje voči zamestnancovi, patril do pôsobnosti článkov 18 – 21, skutočnosť, že vytýkané správanie by zamestnávateľ *mohol* označiť aj za porušenie individuálnej pracovnej zmluvy zamestnanca – hoci nárok, ktorý si zamestnávateľ skutočne uplatňuje, nie je založený na porušení zmluvy, nevytýka porušenie zmluvy ani sa naň neodvoláva, ale je založený (napríklad) na niektorom z jednotlivých základov uvedených v bodoch 26 a 27 opisu skutkových okolností a sporných otázok?

2. Je subsidiárne správnym kritériom to, že nárok, ktorý si zamestnávateľ uplatňuje voči zamestnancovi, patrí do pôsobnosti článkov 18 – 21, len ak je povinnosť, na ktorej je nárok skutočne založený, zakotvená v pracovnej zmluve? Ak je toto kritérium správne, znamená to, že nárok, ktorý je založený len na porušení povinnosti nezávislej od pracovnej zmluvy (a prípadne nejde o povinnosť, s ktorou zamestnanec „slobodne súhlasil“), nepatrí do pôsobnosti oddielu 5?

3. Ak nie je správne ani jedno z vyššie uvedených kritérií, aké kritérium je správne?

- 2 Ak spoločnosť a jednotlivec uzatvoria „zmluvu“ (v zmysle článku 5 ods. 1 Dohovoru), do akej miery musí existovať medzi spoločnosťou a jednotlivcom vzťah podriadenosti na to, aby táto zmluva bola „individuálnou pracovnou zmluvou“ na účely oddielu 5? Môže taký vzťah existovať v prípade, že jednotlivec môže určovať (a skutočne určuje) podmienky svojej zmluvy so spoločnosťou a má kontrolu a nezávislosť v súvislosti s každodennou prevádzkou spoločnosti a výkonom svojich povinností, akcionári spoločnosti však majú právomoc rozviazať s ním pracovný pomer?
- 3 Ak sa hlava II oddiel 5 Lugánskeho dohovoru uplatní iba na nároky, ktoré by bez oddielu 5 patrili do pôsobnosti článku 5 ods. 1 Lugánskeho dohovoru, aké je správne kritérium na určenie, či sa na určitý nárok vzťahuje článok 5 ods. 1?
1. Je správne kritérium, podľa ktorého sa na nárok vzťahuje článok 5 ods. 1, pokiaľ vytýkané správanie možno považovať za porušenie zmluvy, hoci nárok, ktorý si zamestnávateľ skutočne uplatňuje, nie je založený na porušení zmluvy, nevytýka porušenie zmluvy ani sa naň neodvoláva?
 2. Je subsidiárne správnym kritériom to, že nárok patrí do pôsobnosti článku 5 ods. 1, len ak je povinnosť, na ktorej je nárok skutočne založený, zmluvnou povinnosťou? Ak je toto kritérium správne, znamená to, že nárok, ktorý je založený len na porušení povinnosti nezávislej od zmluvy (a prípadne nejde o povinnosť, s ktorou žalovaný „slobodne súhlasil“), nepatrí do pôsobnosti článku 5 ods. 1?
 3. Ak nie je správne ani jedno z vyššie uvedených kritérií, aké kritérium je správne?
- 4 V situácii, keď:
1. spoločnosti A a B patria do tej istej skupiny;
 2. žalovaný X *de facto* vykonáva funkciu generálneho riaditeľa skupiny spoločností (ako vykonával pán Bosworth pre skupinu Arcadia Group: bod 14 opisu skutkových okolností a sporných otázok); X je zamestnaný v jednej zo spoločností skupiny, spoločnosti A (a teda je zamestnancom spoločnosti A) (ako bol pán Bosworth v určitých obdobiach za okolností uvedených v bode 15 opisu skutkových okolností a sporných otázok); a podľa vnútroštátneho práva nie je zamestnaný v spoločnosti B;
 3. spoločnosť A si uplatní nárok voči X a tento nárok patrí do pôsobnosti článkov 18 – 21 a
 4. ďalšia spoločnosť skupiny, spoločnosť B, si tiež uplatní nárok voči X na základe podobného správania, na akom je založený nárok spoločnosti A voči X;
- aké je správne kritérium na určenie, či sa na nárok spoločnosti B vzťahuje oddiel 5? Najmä:
1. Závisí odpoveď od toho, či mal X so spoločnosťou B uzatvorenú „individuálnu pracovnú zmluvu“ v zmysle oddielu 5, a pokiaľ áno, aké je správne kritérium na určenie, či taká zmluva existovala?
 2. Má sa spoločnosť B považovať za „zamestnávateľa“ X na účely hlavy II oddielu 5 Dohovoru a/alebo sa na nároky spoločnosti B voči X (otázka 4 bod 4 vyššie) vzťahujú články 18 – 21 rovnako ako na nároky spoločnosti A voči X? Najmä:
 - a) Patrí nárok spoločnosti B do pôsobnosti článku 18, iba pokiaľ je povinnosť, na ktorej je nárok skutočne založený, povinnosťou upravenou v pracovnej zmluve medzi spoločnosťou B a X?
 - b) Subsidiárne patrí nárok do pôsobnosti článku 18, pokiaľ by správanie vytýkané v nároku predstavovalo porušenie povinnosti vyplývajúcej z pracovnej zmluvy medzi spoločnosťou A a X?
 3. Ak nie je správne ani jedno z vyššie uvedených kritérií, aké kritérium je správne?
-

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. novembra 2017 – Frame/EUIPO – Bianca-Moden (BIANCALUNA)

(Vec T-627/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška slovnnej ochrannej známky Európskej únie BIANCALUNA — Skoršia národná obrazová ochranná známka bianca — Hospodárnosť konania — Relatívny dôvod zamietnutia — Nebezpečenstvo zámieny — Zhodnosť výrobkov — Podobnosť označení — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)

(2017/C 437/30)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Taliansko) (v zastúpení: E. Montelione, M. Borghese a R. Giordano, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: S. Bonne, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Nemecko) (v zastúpení: P. Lange, advokát)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 7. augusta 2015 (vec R 2952/2014-5) týkajúcej sa námietkového konania medzi Bianca-Moden a Frame

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Frame Srl je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 68, 22.2.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. novembra 2017 – Frame/EUIPO – Bianca-Moden (Biancaluna)

(Vec T-628/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie Biancaluna — Zamietnutie — Skoršia národná obrazová ochranná známka bianca — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistencia nebezpečenstva zámieny — Zhodnosť výrobkov — Podobnosť označení — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)

(2017/C 437/31)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Taliansko) (v zastúpení: E. Montelione, M. Borghese a R. Giordano, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: S. Bonne, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Nemecko) (v zastúpení: P. Lange, advokát)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 7. augusta 2015 (vec R 2720/2014-5) týkajúcej sa námietkového konania medzi Bianca-Moden a Frame

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie piateho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) zo 7. augusta 2015 (vec R 2720/2014-5) sa zrušuje.
2. EUIPO znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania Frame Srl.
3. Bianca-Moden GmbH & Co. KG znáša vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 7, 11.1.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 8. novembra 2017 – De Nicola/Rada a Súdny dvor Európskej únie

(Vec T-42/16) ⁽¹⁾

(„Mimozmluvná zodpovednosť — Verejná služba — Zamestnanci EIB — Usmernenia týkajúce sa laserových terapií — Článok 47 Charty základných práv — Primeraná lehota — Nedodržanie pravidiel týkajúcich sa spravodlivého procesu — Majetková ujma — Nemajetková ujma — Návrhy predložené žalobcom v rámci konania prebiehajúceho na Súde pre verejnú službu — Čiastočné vrátenie veci Všeobecnému súdu“)

(2017/C 437/32)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembursko) (v zastúpení: pôvodne L. Isola a G. Isola, neskôr G. Ferabecoli, advokáti)

Žalovaní: Rada Európskej únie (v zastúpení: E. Rebasti a M. Veiga, splnomocnení zástupcovia) a Súdny dvor Európskej únie (v zastúpení: pôvodne J. Inghelram, P. Giusta a L. Tonini Alabiso, neskôr J. Inghelram, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 268 ZFEÚ, ktorého cieľom je získať náhradu škôd, ktoré žalobca údajne utrpel po prvé z dôvodu prijatia normotvorcom Únie niektorých usmernení týkajúcich sa laserových terapií, po druhé v dôsledku údajne neprimeranej dĺžky konaní na Súde pre verejnú službu Európskej únie a na Všeobecnom súde týkajúcich sa jeho žiadosti o náhradu liečebných nákladov spojených s laserovou terapiou, po tretie v dôsledku údajnej nespravodlivosti týchto konaní a po štvrté z dôvodu počtu žalôb, ktoré ho Súd pre verejnú službu a Všeobecný súd donútili podať

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Carlo De Nicola je povinný nahradiť trovy konania týkajúce sa tohto konania tak na Všeobecnom súde Európskej únie, ako aj na Súde pre verejnú službu Európskej únie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 279, 24.8.2015 (Vec bola pôvodne zapísaná na Súde pre verejnú službu Európskej únie pod číslom F-82/15).

Rozsudok Všeobecného súdu z 8. novembra 2017 – De Nicola/Súdny dvor Európskej únie

(Vec T-99/16) ⁽¹⁾

(„Mimozmluvná zodpovednosť — Verejná služba — Zamestnanci EIB — Psychické obťažovanie — Nedodržanie pravidiel týkajúcich sa spravodlivého procesu — Článok 47 Charty základných práv — Primeraná lehota — Návrhy na náhradu škody predložené v rámci konania prebiehajúceho na Súde pre verejnú službu — Čiastočné vrátenie veci Všeobecnému súdu“)

(2017/C 437/33)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembursko) (v zastúpení: pôvodne L. Isola a G. Isola, neskôr G. Ferabecoli, advokáti)

Žalovaný: Súdny dvor Európskej únie (v zastúpení: pôvodne J. Inghelram, P. Giusta a L. Tonini Alabiso, neskôr J. Inghelram, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 268 ZFEÚ, ktorého cieľom je získať náhradu škôd, ktoré žalobca údajne utrpel po prvé z dôvodu jednak psychického obťažovania zo strany Európskej investičnej banky (EIB), a jednak v dôsledku údajnej nespravodlivosti konaní na Súde pre verejnú službu Európskej únie a Všeobecnom súde, ktorých účastníkom konania bol žalobca, a po druhé v dôsledku údajne neprimeranej dĺžky uvedených konaní

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Carlo De Nicola je povinný nahradiť trovy konania týkajúce sa tohto konania tak na Všeobecnom súde Európskej únie, ako aj na Súde pre verejnú službu Európskej únie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 414, 14.12.2015 (Vec bola pôvodne zapísaná na Súde pre verejnú službu Európskej únie pod číslom F-100/15).

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. novembra 2017 – Mundipharma/EUIPO – Multipharma (MULTIPHARMA)(Vec T-144/16) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie MULTIPHARMA — Skoršia slovná ochranná známka Európskej únie MUNDIPHARMA — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2017/C 437/34)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Mundipharma AG (Bazilej, Švajčiarsko) (v zastúpení: F. Nielsen, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: H. Kunz, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Multipharma SA (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: P. Goldenbaum a I. Rohr, avocats)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 22. januára 2016 (vec R 2950/2014-1) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťami Mundipharma a Multipharma

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 22. januára 2016 (vec R 2950/2014-1) sa zrušuje.
2. EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Mundipharma AG, vrátane trov nevyhnutne vynaložených spoločnosťou Mundipharma na účely konania pred odvolacím senátom EUIPO.
3. Multipharma SA znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 191, 30.5.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 8. novembra 2017 – Oakley/EUIPO – Xuebo Ye (Zobrazenie prerušenej elipsy)(Vec T-754/16) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie zobrazujúca obrys tvaru prerušenej elipsy — Skoršia obrazová ochranná známka Európskej únie zobrazujúca elipsu — Relatívne dôvody zamietnutia — Článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 8 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 2017/1001]“)

(2017/C 437/35)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: E. Ochoa Santamaría a V. Rodríguez Pombo, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: S. Palmero Cabezas, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Xuebo Ye (Wenzhou, Čína)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 31. augusta 2016 (vec R 2608/2015-4) týkajúcejmu sa námietkového konania medzi Oakley a Xuebo Ye.

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 31. augusta 2016 (vec R 2608/2015-4) sa zrušuje v rozsahu, v akom potvrdilo rozhodnutie námietkového oddelenia a zamietlo námietku v rozsahu, v akom bola založená na dôvode uvedenom v článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannnej známke Európskej únie [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannnej známke Európskej únie].
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
3. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 14, 16.1.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 8. novembra 2017 – Isocell/EUIPO – iCell (iCell.)

(Vec T-776/16) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie iCell. — Skoršia slovná ochranná známka Európskej únie Isocell, skoršia slovná medzinárodná ochranná známka Isocell a skoršia medzinárodná a národná slovná ochranná známka ISOCELL — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 2017/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)

(2017/C 437/36)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Rakúsko) (v zastúpení: C. Thiele, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Schiffko, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: iCell AB (Älvdalen, Švédsko) (v zastúpení: J. Kroher, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 15. septembra 2016 (vec R 2496/2015-1) týkajúcejmu sa námietkového konania medzi spoločnosťou Isocell a iCell

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Isocell GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 14, 16.1.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 8. novembra 2017 – Isocell/EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)

(Vec T-777/16) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietskové konanie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie iCell. Insulation Technology Made in Sweden — Skoršia slovná ochranná známka Európskej únie Isocell, skoršia medzinárodná ochranná známka Isocell a skoršia medzinárodná a národná slovná ochranná známka ISOCELL — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 2017/1001]“)

(2017/C 437/37)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Rakúsko) (v zastúpení: C. Thiele, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Schiffko, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: iCell AB (Älvdalen, Švédsko) (v zastúpení: J. Kroher, avocat)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 28. júla 2016 (vec R 181/20161) týkajúcej sa námietkového konania medzi Isocell a iCell

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Isocell GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 14, 16.1.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 8. novembra 2017 – Steiniger/EUIPO – ista Deutschland (IST)

(Vec T-80/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietskové konanie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie IST — Skoršia obrazová ochranná známka Európskej únie ISTA — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Príslušná skupina verejnosti — Podobnosť tovarov a služieb — Podobnosť označení — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)

(2017/C 437/38)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Ingo Steiniger (Nümbrecht, Nemecko) (v zastúpení: K. Schulze Horn, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: V. Mensing a A. Schifko, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: ista Deutschland GmbH (Essen, Nemecko) (v zastúpení: F. Lindenberg, avokat)

Predmet veci

Žaloba o neplatnosť podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 1. decembra 2016 (vec R 2242/2015-5) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťou ista Deutschland a pánom Steinigerom

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Ingo Steiniger je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 10.4.2017.

Žaloba podaná 11. septembra 2017 – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

(Vec T-623/17)

(2017/C 437/39)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: R. Ariño Sánchez, advokát)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- v každom prípade uložil povinnosť vyhlásiť verejné obstarávanie na konečné oceňovanie a na oceňovanie, na ktoré odkazuje článok 20 ods. 16 a 19 nariadenia 806/2014, ktoré vykoná subjekt otvorený hospodárskej súťaži, v ktorom nesmie pôsobiť nezávislý expert, ktorý už vykonal predbežné ocenenie banky, a priznal osobám poškodeným pôvodným rozhodnutím právo byť vypočutí *a posteriori* v postupe oceňovania, umožnil im prístup k celému správne postup a priznal im právo na vyššiu protihodnotu, ktorá môže vyplývať *a posteriori*, a ktorú bude musieť zaplatiť úspešný uchádzač [Banco de Santander] alebo subsidiárne Jednotná rada pre riešenie krízových situácií,
- nezávisle od návrhu v odseku 2 a subsidiárne k návrhu v odseku 1, uložil Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií, aby zaplatila spoločnosti PSN sumu 276 201,42 eura zvýšenú o zákonné úroky splatné odo dňa podania tejto žaloby.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Dôvody a hlavné tvrdenia v tejto veci sú podobné dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veciach T-478/17, Mutuality de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-483/17, García Suárez a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-484/17, Fidesban a i./Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií.

Žaloba podaná 27. septembra 2017 – Anabi Blanga v EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)**(Vec T-657/17)**

(2017/C 437/40)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobca: Gidon Anabi Blanga (Mexiko, Mexiko) (v zastúpení: M. Sanmartín Sanmartín, lawyer)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: The Polo/Lauren Company LP (New York, New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobca.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „HPC POLO“ – prihláška č. 13 531 462.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 14. júla 2017 vo veci R 2368/2016-1.

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal EUIPO, aby znášal svoje vlastné trovy konania a nahradil trovy konania žalobcu.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 21. septembra 2017 – Alkarim for Trade and Industry/Rada**(Vec T-667/17)**

(2017/C 437/41)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Sýria) (v zastúpení: J.-P. Buyle a L. Cloquet, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie (SZBP) 2017/1245 z 10. júla 2017, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii, v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2017/1241 z 10. júla 2017, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii, v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,
- uložil Rade povinnosť v plnom rozsahu nahradiť výdavky a trovy konania súvisiace s týmto konaním, vrátane výdavkov a trov konania, ktoré vznikli žalobkyni.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na zjavne nesprávnom posúdení skutkových okolností, pretože Rada nepredložila nijaký dôkaz o skutočnosti, že žalobkyňa predstavuje sýrsky konglomerát uznaný na medzinárodnej úrovni.

Podľa žalobkyne toto tvrdenie, ktoré je v celom rozsahu nesprávne, zahŕňa mnoho vecných nesprávností v stanovisku Komisie.

Okrem toho žalobkyňa zastáva názor, že preukázala, že nie je veľkou spoločnosťou, ale zodpovedá definícii malých alebo stredných podnikov v súlade s európskou právnou úpravou a nie je teda známa na medzinárodnej úrovni.

Tiež tvrdí, že Rada nezohľadnila ani rozsudok zo 6. apríla 2017 Alkarim for Trade and Industry/Conseil (T-35/15, neuvverejnený, EU:T:2017:262), ani rozsudok z 11. mája 2017, Abdulkarim/Conseil (T-304/15, neuvverejnený, EU:T:2017:327), v ktorých Všeobecný súd zrušil sankcie uložené jednak voči žalobkyni a jednak voči pánovi Waelovi Abdulkarimovi z dôvodu zjavne nesprávnych posúdení, ktorých sa dopustila Rada.

2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení všeobecnej zásady proporcionality, pretože:

- napadnuté opatrenia viedli k zatvoreniu medzinárodného obchodu žalobkyne vzhľadom na to, že žalobkyňa viedla podstatnú časť svojich obchodov s európskymi dodávateľmi a zákazníkmi,
- napadnuté opatrenia svojou povahou viedli k zániku mnohých zmlúv, alebo sa stali bezpredmetnými, a neoprávnene viedli k zmluvnej a mimozmluvnej zodpovednosti žalobkyne vo vzťahu k jej zákazníkom alebo zmluvným partnerom.

3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na neprimeranom porušení práva vlastníť majetok a vykonávať odbornú činnosť, pretože Rada prijatými opatreniami neodvratne porušila právo žalobkyne vlastníť majetok, ako aj jej právo vykonávať jej hospodársku činnosť, a to porušením prvého dodatkového protokolu k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žalobkyňa zastáva názor, že jej môže byť zabránené pokojne užívať majetok a vykonávať jej hospodársku slobodu, či odôvodňuje zrušenie napadnutých opatrení v rozsahu, v akom sa jej týkajú.

4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na zneužití právomoci, pretože opatrenia prijaté Radou nemajú nijaký účinok na sýrsky režim a žalobkyňa zostala po celý čas nezávislá od existujúcej moci. Žalobkyňa teda tvrdí, že sankcie uložené Radou sú nedôvodné a nepodložené, a že ich cieľom nie je sýrsky režim, ale len žalobkyňa z dôvodu, ktoré jej nie sú známe.

5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na porušení povinnosti odôvodnenia stanovenú v článku 296 druhom odseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že odôvodnenie Rady na podporu napadnutých opatrení je stručné a nie je podložené nijakým relevantným konkrétnym dôkazom, ktorý by jej umožňoval zistiť, z akého dôvodu je považovaná za „sýrsky konglomerát uznaný na medzinárodnej úrovni, ktorý súvisí s Waelom Abdulkarimom, ktorý vystupuje ako vplyvný obchodník vykonávajúci svoje činnosti v Sýrii“.

Žaloba podaná 11. októbra 2017 – Man Truck & Bus/EUIPO – Halla Holdings (MANDO)

(Vec T-698/17)

(2017/C 437/42)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Man Truck & Bus AG (Mníchov, Nemecko) (v zastúpení: C. Röhl, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Kórea)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „MANDO“ – prihláška č. 11 276 144.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 13. júla 2017 vo veci R 1919/2016-1.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 12. októbra 2017 – Cyprus/EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)

(Vec T-703/17)

(2017/C 437/43)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cyperská republika (v zastúpení: V. Marsland, solicitor a S. Malynicz, QC)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Papouis Dairies LTD (Nikózia, Cyprus)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: farebná obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovné prvky „Papouis Halloumi“ – prihláška č. 11 176 344.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 3. augusta 2017 vo veci R 2924/2014-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a ďalšiemu účastníkovi konania pred odvolacím senátom povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 12. októbra 2017 – OPS Újpest/Komiszia

(Vec T-708/17)

(2017/C 437/44)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: OPS Újpesti Csökkentmunkaképessegűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (Budapešť, Maďarsko) (v zastúpení: L. Szabó, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že rozhodnutie Komisie SA.29432 – CP 290/2009 – Maďarsko – Pomoc na účely zamestnania zdravotne postihnutých pracovníkov, ktorá môže byť v dôsledku diskriminačnej povahy právnej úpravy protiprávna“, z 20. júla 2011 a rozhodnutie Komisie SA.45498 (FC/2016) – „Sťažnosť OPS Újpest-lift Kft. podaná v súvislosti so štátnou pomocou poskytnutou v rokoch 2006 a 2012 podnikom zamestnávajúcim zdravotne postihnutých pracovníkov“, z 25. januára 2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“) nestanovujú zlučiteľnosť štátnej pomoci na základe článku 107 ods. 1 ZFEÚ,
- subsidiárne určil, že napadnuté rozhodnutia nepredstavujú v konaní o žalobe o náhrade škody, ktorú žalobkyňa podala proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerstvo ľudských zdrojov) a ktorú pod spisovou značkou 28. P. 21.072/2016 (neskôr 28.P.21.143/2017) prejednáva Fővárosi Törvényszék (Súd hlavného mesta, Maďarsko), právne záväzné akty pre žalobkyňu a že žalobkyňa preto nie je priamo a osobne dotknutým účastníkom konania, keďže zakladá svoj návrh na náhradu škody na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a nie na porušení článku 107 ods. 3 ZFEÚ,
- v prípade, že by napadnuté rozhodnutia mali byť kvalifikované ako právne záväzné akty pre žalobkyňu v konaní o žalobe o náhradu škody, vychádzajúcej z porušenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ, vyhlásil neplatnosť napadnutých rozhodnutí, keďže štátna pomoc poskytnutá maďarskými orgánmi je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza právny základ pre každý žalobný návrh.

1. Odôvodnenie prvého žalobného návrhu

- Napadnuté rozhodnutia Komisie nestanovujú zlučiteľnosť štátnej pomoci na základe článku 107 ods. 1 ZFEÚ, v dôsledku čoho tieto rozhodnutia nepredstavujú v kontexte konania o žalobe o náhrade škody, ktorú žalobkyňa podala proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerstvo ľudských zdrojov) na Fővárosi Törvényszék (Súd hlavného mesta, Maďarsko), právne záväzné akty.

2. Právne odôvodnenie druhého žalobného návrhu

- Komisia v napadnutých rozhodnutiach nestanovila zlučiteľnosť štátnej pomoci na základe článku 107 ods. 1 ZFEÚ, na ktorý sa odvoláva žalobkyňa, ale na základe článku 107 ods. 3 ZFEÚ. Tieto rozhodnutia sú totiž vo vzťahu k právnym odôvodneniam návrhu podanému v konaní o žalobe o náhrade škody, ktoré je vedené na Fővárosi Törvényszék (Súd hlavného mesta, Maďarsko), irelevantné a nepredstavujú pre žalobkyňu právne záväzné akty.

3. Právne odôvodnenie tretieho žalobného návrhu

- Podľa žalobkyne sú napadnuté rozhodnutia neplatné, pretože maďarské orgány poskytli protiprávnu štátnu pomoc, ktorá je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ a o ktorej mala byť Komisia podľa ustanovení článku 108 ods. 3 ZFEÚ informovaná. Žalobkyňa na účely odôvodnenia protiprávnosti pomoci odkazuje na oznámenie Komisie o pojme štátna pomoc uvedenom v článku 107 ods. 1 [ZFEÚ] ⁽¹⁾ a na nariadenie Komisie (ES) č. 800/2008 zo 6. augusta 2008 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné so spoločným trhom podľa článkov [107 ZFEÚ] a [108 ZFEÚ] (Všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 262, 2016, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 214, s. 3.

Žaloba podaná 13. októbra 2017 – M-Sansz/Komisia

(Vec T-709/17)

(2017/C 437/45)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: M-Sansz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (Pécs, Maďarsko) (v zastúpení: L. Szabó, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že rozhodnutie Komisie SA.29432 – CP 290/2009 – Maďarsko – Pomoc na účely zamestnania zdravotne postihnutých pracovníkov, ktorá môže byť v dôsledku diskriminačnej povahy právnej úpravy protiprávna, z 20. júla 2011 a rozhodnutie Komisie SA.45498 (FC/2016) – „Sťažnosť OPS Újpest-lift Kft. podaná v súvislosti so štátnou pomocou poskytnutou v rokoch 2006 a 2012 podnikom zamestnávajúcim zdravotne postihnutých pracovníkov“, z 25. januára 2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“) nestanovujú zlučiteľnosť štátnej pomoci na základe článku 107 ods. 1 ZFEÚ,

- subsidiárne určil, že napadnuté rozhodnutia nepredstavujú v konaní o žalobe o náhrade škody, ktorú žalobkyňa podala proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerstvo ľudských zdrojov) a ktorú pod spisovou značkou 23. P. 25.843/2016 prejednáva Fővárosi Törvényszék (Súd hlavného mesta, Maďarsko), právne záväzné akty pre žalobkyňu a že žalobkyňa preto nie je priamo a osobne dotknutým účastníkom konania, keďže zakladá svoj návrh na náhradu škody na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a nie na porušení článku 107 ods. 3 ZFEÚ,
- v prípade, že by napadnuté rozhodnutia mali byť kvalifikované ako právne záväzné akty, ktoré sú pre žalobkyňu v konaní o žalobe o náhradu škody, vychádzajúcej z porušenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ, záväzné, vyhlásil neplatnosť napadnutých rozhodnutí, keďže štátna pomoc poskytnutá maďarskými orgánmi je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza právny základ pre každý žalobný návrh.

1. Odôvodnenie prvého žalobného návrhu

- Napadnuté rozhodnutia Komisie nestanovujú zlučiteľnosť štátnej pomoci na základe článku 107 ods. 1 ZFEÚ, v dôsledku čoho tieto rozhodnutia nepredstavujú v kontexte konania o žalobe o náhrade škody, ktorú žalobkyňa podala proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerstvo ľudských zdrojov) na Fővárosi Törvényszék (Súd hlavného mesta, Maďarsko), právne záväzné akty.

2. Právne odôvodnenie druhého žalobného návrhu

- Komisia v napadnutých rozhodnutiach nestanovila zlučiteľnosť štátnej pomoci na základe článku 107 ods. 1 ZFEÚ, na ktorý sa odvoláva žalobkyňa, ale na základe článku 107 ods. 3 ZFEÚ. Tieto rozhodnutia sú totiž vo vzťahu k právnym odôvodneniam návrhu podanému v konaní o žalobe o náhrade škody, ktoré je vedené na Fővárosi Törvényszék (Súd hlavného mesta, Maďarsko), irelevantné a nepredstavujú pre žalobkyňu právne záväzné akty.

3. Právne odôvodnenie tretieho žalobného návrhu

- Podľa žalobkyne sú napadnuté rozhodnutia neplatné, pretože maďarské orgány poskytli protiprávnu štátnu pomoc, ktorá je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ a o ktorej mala byť Komisia podľa ustanovení článku 108 ods. 3 ZFEÚ informovaná. Žalobkyňa na účely odôvodnenia protiprávnosti pomoci odkazuje na oznámenie Komisie o pojme štátna pomoc uvedenom v článku 107 ods. 1 [ZFEÚ] ⁽¹⁾ a na nariadenie Komisie (ES) č. 800/2008 zo 6. augusta 2008 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné so spoločným trhom podľa článkov [107 ZFEÚ] a [108 ZFEÚ] (Všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 262, 2016, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 214, s. 3.

Žaloba podaná 13. októbra 2017 – Lux-Rehab Non-Profit/Komisia

(Vec T-710/17)

(2017/C 437/46)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: LUX-REHAB Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Szombathely, Maďarsko) (v zastúpení: L. Szabó, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že rozhodnutie Komisie SA.29432 – CP 290/2009 – Maďarsko – Pomoc na účely zamestnania zdravotne postihnutých pracovníkov, ktorá môže byť v dôsledku diskriminačnej povahy právnej úpravy protiprávna, z 20. júla 2011 a rozhodnutie Komisie SA.45498 (FC/2016) – „Sťažnosť OPS Újpest-lift Kft. podaná v súvislosti so štátnou pomocou poskytnutou v rokoch 2006 a 2012 podnikom zamestnávajúcim zdravotne postihnutých pracovníkov“, z 25. januára 2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“) nestanovujú zlučiteľnosť štátnej pomoci na základe článku 107 ods. 1 ZFEÚ,
- subsidiárne určil, že napadnuté rozhodnutia nepredstavujú v konaní o žalobe o náhrade škody, ktorú žalobkyňa podala proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerstvo ľudských zdrojov) a ktorú pod spisovou značkou 66. P. 22.195/2017 prejednáva Fővárosi Törvényszék (Súd hlavného mesta, Maďarsko), právne záväzné akty pre žalobkyňu a že žalobkyňa preto nie je priamo a osobne dotknutým účastníkom konania, keďže zakladá svoj návrh na náhradu škody na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a nie na porušení článku 107 ods. 3 ZFEÚ
- v prípade, že by napadnuté rozhodnutia mali byť kvalifikované ako právne záväzné akty pre žalobkyňu v konaní o žalobe o náhradu škody, vychádzajúcej z porušenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ, vyhlásil neplatnosť napadnutých rozhodnutí, keďže štátna pomoc poskytnutá maďarskými orgánmi je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza právny základ pre každý žalobný návrh.

1. Odôvodnenie prvého žalobného návrhu

- Napadnuté rozhodnutia Komisie nestanovujú zlučiteľnosť štátnej pomoci na základe článku 107 ods. 1 ZFEÚ, v dôsledku čoho tieto rozhodnutia nepredstavujú v kontexte konania o žalobe o náhrade škody, ktorú žalobkyňa podala proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerstvo ľudských zdrojov) na Fővárosi Törvényszék (Súd hlavného mesta, Maďarsko), právne záväzné akty.

2. Právne odôvodnenie druhého žalobného návrhu

- Komisia v napadnutých rozhodnutiach nestanovila zlučiteľnosť štátnej pomoci na základe článku 107 ods. 1 ZFEÚ, na ktorý sa odvoláva žalobkyňa, ale na základe článku 107 ods. 3 ZFEÚ. Tieto rozhodnutia sú totiž vo vzťahu k právnym odôvodneniam návrhu podanému v konaní o žalobe o náhrade škody, ktoré je vedené na Fővárosi Törvényszék (Súd hlavného mesta, Maďarsko), irelevantné a nepredstavujú pre žalobkyňu právne záväzné akty.

3. Právne odôvodnenie tretieho žalobného návrhu

- Podľa žalobkyne sú napadnuté rozhodnutia neplatné, pretože maďarské orgány poskytli protiprávnu štátnu pomoc, ktorá je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ a o ktorej mala byť Komisia podľa ustanovení článku 108 ods. 3 ZFEÚ informovaná. Žalobkyňa na účely odôvodnenia protiprávnosti pomoci odkazuje na oznámenie Komisie o pojme štátna pomoc uvedenom v článku 107 ods. 1 [ZFEÚ] ⁽¹⁾ a na nariadenie Komisie (ES) č. 800/2008 zo 6. augusta 2008 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné so spoločným trhom podľa článkov [107 ZFEÚ] a [108 ZFEÚ] (Všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 262, 2016, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 214, s. 3.

Žaloba podaná 9. októbra 2017 – Ntolas/EUIPO – General Nutrition Investment (GN Laboratories)**(Vec T-712/17)**

(2017/C 437/47)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobca:* Christos Ntolas (Wuppertal, Nemecko) (v zastúpení: C. Renger, advokát)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* General Nutrition Investment Co. (Delaware, Arizona, Spojené štáty)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Prihlasovateľ spornej ochrannej známky:* žalobca.*Dotknutá sporná ochranná známka:* slovná ochranná známka Európskej únie „GN Laboratories“ – prihláška č. 11 223 559.*Konanie pred EUIPO:* námietkové konanie.*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 18. júla 2017 vo veci R 2358/2016-5.**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zamietol námietku podanú proti prihláške ochrannej známky Spoločenstva č. 011223559,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 14. októbra 2017 – Motex/Komisia**(Vec T-713/17)**

(2017/C 437/48)

*Jazyk konania: maďarčina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* MOTEX Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Ostrihom-Kertváros, Maďarsko) (v zastúpení: L. Szabó, abogado)*Žalovaná:* Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- v prvom rade určil, že rozhodnutím Komisie SA. 29432 – CP 290/2009 – Maďarsko – „Podpora pre zamestnávanie zdravotne postihnutých pracovníkov, ktorá v dôsledku diskriminačnej povahy právnej úpravy môže byť protiprávna“, z 20. júla 2011, a rozhodnutím Komisie SA. 45498 (FC/2016) – „Sťažnosť OPS Újpest-lift Kft. podaná v súvislosti so štátnou pomocou poskytnutou v rokoch 2006 až 2012 podnikom zamestnávajúcim zdravotne postihnutých pracovníkov“, z 25. januára 2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“) sa štátna pomoc nevyhlasuje za zlučiteľnú na základe článku 107 ods. 1 ZFEÚ,
- subsidiárne určil, že napadnuté rozhodnutia nepredstavujú v konaní o žalobe o náhradu škody, ktorú žalobkyňa podala proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerstvo ľudských zdrojov, Maďarsko) a ktorú pod spisovou značkou 18. G. 40.399/2017) prejednáva Fővárosi Törvényszék (Mestský súd Budapešť, Maďarsko), pre žalobkyňu právne záväzné akty a že žalobkyňa preto nie je priamo a individuálne dotknutým účastníkom konania, keďže vo svojich žalobných návrhoch na náhradu škody vychádza z porušenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a nie z porušenia článku 107 ods. 3 ZFEÚ,
- v prípade, že by napadnuté rozhodnutia mali byť kvalifikované ako právne akty, ktoré sú pre žalobkyňu v konaní o žalobe na náhradu škody, vychádzajúcu z porušenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ, záväzné, vyhlásil neplatnosť napadnutých rozhodnutí, keďže štátna pomoc poskytnutá maďarskými orgánmi je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza právny základ pre každý zo žalobných návrhov.

1. Právny základ pre prvý žalobný návrh

- Napadnutými rozhodnutiami sa štátna pomoc nevyhlasuje za zlučiteľnú na základe článku 107 ods. 1 ZFEÚ; v dôsledku toho tieto rozhodnutia nepredstavujú v kontexte konania o žalobe na náhradu škody, ktorú žalobkyňa podala proti Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ministerstvo ľudských zdrojov, Maďarsko) na Fővárosi Törvényszék (Mestský súd Budapešť, Maďarsko), právne záväzné akty.

2. Právny základ pre druhý žalobný návrh

- Komisia v napadnutých rozhodnutiach nevyhlásila zlučiteľnosť štátnej pomoci na základe článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ktorého sa dovoľáva žalobkyňa, ale na základe článku 107 ods. 3 ZFEÚ. Tieto rozhodnutia sú teda vo vzťahu k právnemu odôvodneniu žalobného návrhu uvádzaného v konaní o žalobe na náhradu škody vedenému pred Fővárosi Törvényszék (Mestský súd Budapešť, Maďarsko) irelevantné a nepredstavujú pre žalobkyňu právne záväzné akty.

3. Právny základ pre tretí žalobný návrh

- Podľa žalobkyne sú napadnuté rozhodnutia neplatné, keďže maďarské orgány poskytli protiprávnu štátnu pomoc, ktorá je v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ a o ktorej mala byť Komisia podľa ustanovenia článku 108 ods. 3 ZFEÚ informovaná. Na odôvodnenie protiprávnosti pomoci odkazuje žalobkyňa na oznámenie Komisie o pojme štátna pomoc uvedenom v článku 107 ods. 1 [ZFEÚ] ⁽¹⁾ a na nariadenie Komisie (ES) č. 800/2008 zo 6. augusta 2008 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné so spoločným trhom podľa článkov [107 ZFEÚ] a [108 ZFEÚ] (Všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 262, 2016, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 214, 2008, s. 3.

Žaloba podaná 10. októbra 2017 – Aeris Invest/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií**(Vec T-714/17)**

(2017/C 437/49)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Aeris Invest Sàrl (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: M. Roca Junyent, J. Calvo Costa, R. Vallina Hoset a A. Sellés Marco, advokáti)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrh

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- konštatoval mimozmluvnú zodpovednosť Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií a zaviazal ju na náhradu škody spôsobenej žalobkyňou v dôsledku konaní a opomenutí, ktoré zbavili žalobkyňu obligácií a cenných papierov BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A.,
- uložil Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií povinnosť zaplatiť z titulu náhrady spôsobenej ujmy túto čiastku („vymáhaná suma“):
 - predovšetkým náhradu investícií vo výške 113 022 558,44 eura uskutočnených do akcií Banco Popular,
 - subsidiárne vo vzťahu k predchádzajúcemu odseku sumu 93,74 milióna eur, alebo prípadne,
 - subsidiárne vo vzťahu k predchádzajúcim dvom odsekmi sumu 54,29 milióna eur.
- rozhodol o zvýšení vymáhanej sumy o kompenzačné úroky splatné od 7. júna 2017 do vyhlásenia rozsudku, ktorým sa rozhodne v tomto konaní,
- rozhodol o zvýšení vymáhanej sumy o príslušné úroky z omeškania splatné od vyhlásenia tohto rozsudku do úplného zaplataenia vymáhanej sumy, s úrokovou sadzbou stanovenou Európskou centrálnou bankou pre hlavné operácie refinancovania, zvýšenou o dva percentuálne body,
- zaviazal Jednotnú radu pre riešenie krízových situácií na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Dôvody a hlavné tvrdenia v tejto veci sú podobné dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veci T-659/17, Vallina Fonseca/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií.

Uznesenie Všeobecného súdu z 25. októbra 2017 – Franmax/EUIPO – R. Seelig & Hille (her-bea)**(Vec T-97/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 437/50)

Jazyk konania: angličtina

Predseda druhej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 112, 10.4.2017.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK